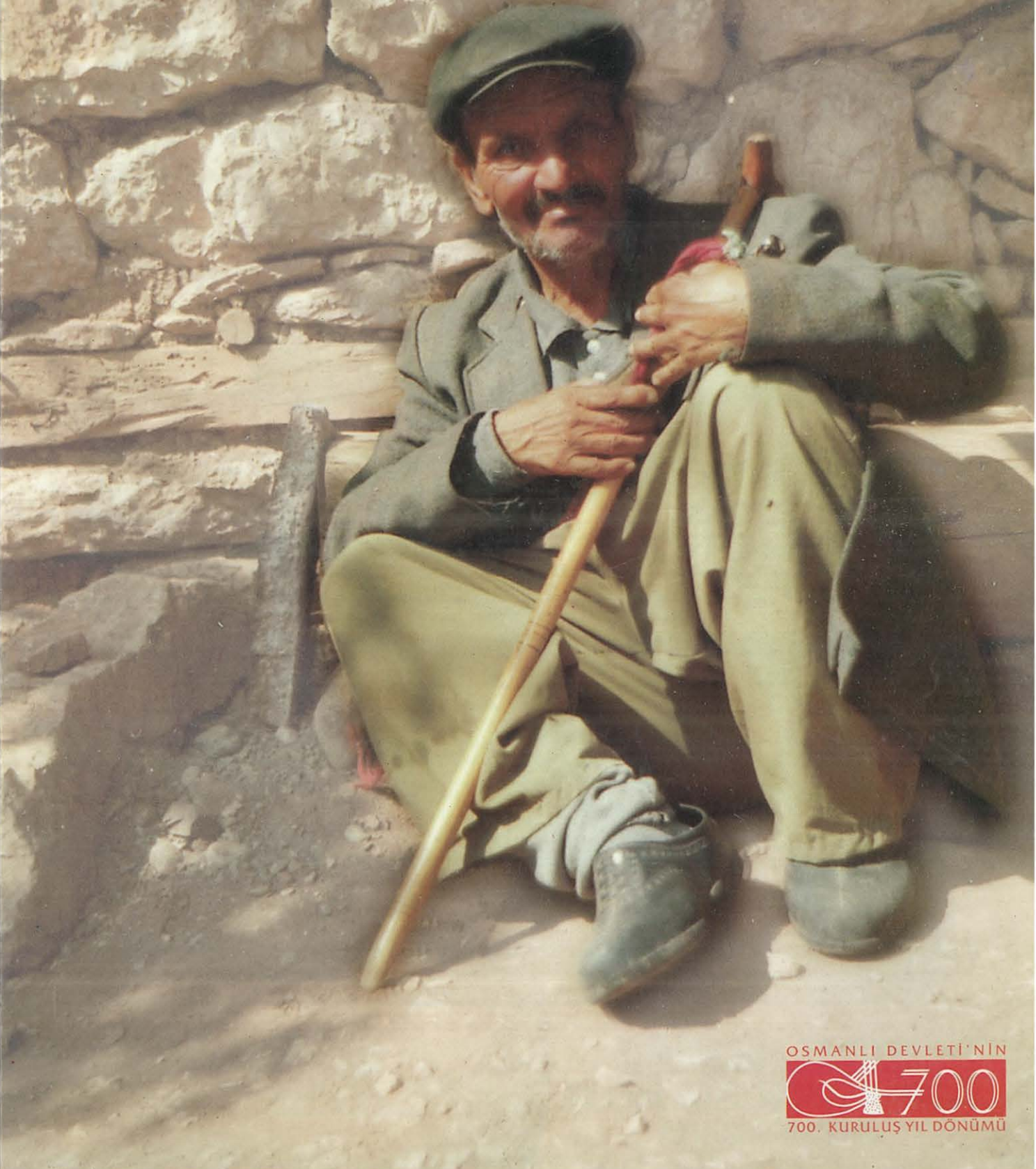

ÇETMİ 'NİN SESİ

YIL: 2 SAYI: 12 KASIM-ARALIK

GÖZÜ, KULAĞI, NABZI

OSMANLI DEVLETİ'NİN

700. KURULUŞ YIL DÖNÜMÜ

İRTİBAT ADRESİMİZ
RAMPALI ÇARŞI KAT:2 NO:186
MERAM / KONYA

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İş. MÜD.

İbrahim TIKIR

Tel: 0.332. 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186

KONYA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Yusuř AVCI

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI

Abdurrahman ÖNDER

Nurettin ÖZEL

Hasan UYSAL

Niğmetullah UÇAR

Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

ANTALYA : Mustafa ÖĞÜT
İZMİR : Ahmet ASLAN
ANKARA : Enver ÖZEL
İSTANBUL : Kerim TIKIR
BURSA : Mahmut UÇAR
FRANSA : Eyyüp AKBOĞA
ÇETMİ : Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN

BANKA HESAP NUMARASI

İbrahim TIKIR

VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ

GRAFİK & BASKI

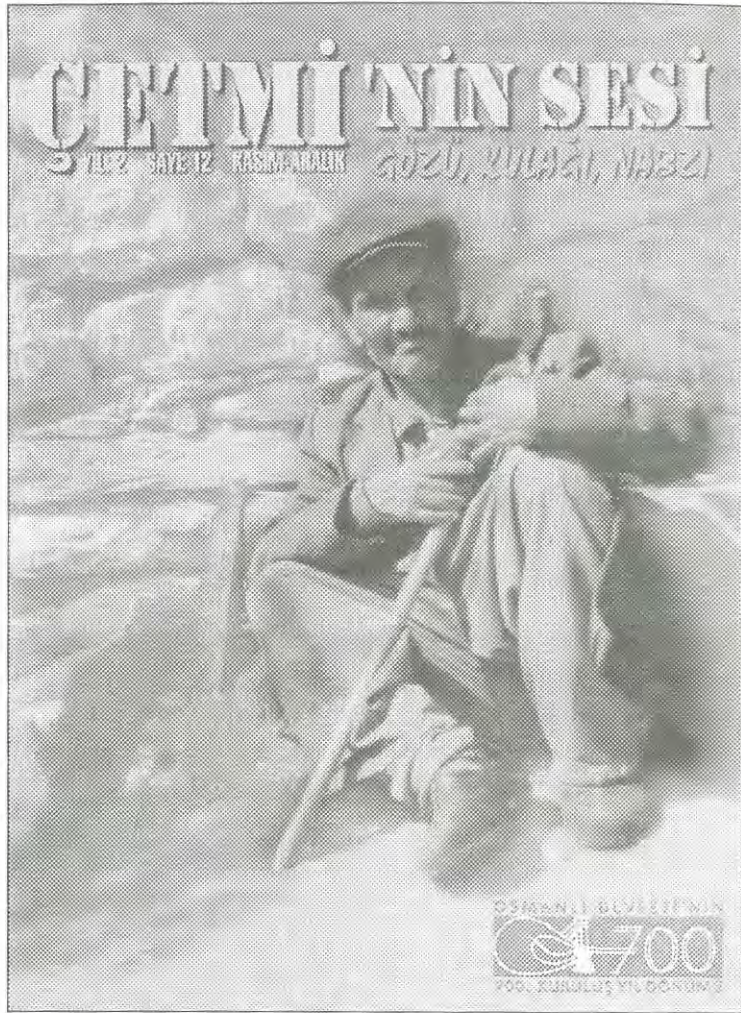
Arı Ofset

Kalecik Mah. Altunbay Sokak

T.H.K. Pasajı Kat : 2 KONYA

Tel : (0.332) 350 42 21

Fax : (0.332) 350 17 04

Sayı :12 Kasım/Aralık/99

Selam ile - Yusuf AVCI.....	2-3
Çetmi Kasabası (Şiir) - Sami ÜNAL	4
Çepni-Çetmi Alevi İlişkisi / Ahmet BALCI	5-6
Almanya'ya Yolculuk (Hatıra) - Hasan ÖZGÜL.....	7-8
Şevikname (Şiir) - Mehmet ŞEVİK	8
Yeşil Elbise.....	9
Özlem (Şiir)- Zeki BOZDEMİR	10
İmtihan (Hikaye) - Dr. Hulusi BAYKAL.....	11-14
Buyurun Dostlar (Şiir) - Ömer DARCAN	15
Eğitim ve Toplum - Emine ÖZGÜL	16-17
Ana-Evlad Helallik (Şiir) - Sami ARI.....	18
Mevlana'nın Ölümsüz İnsan Sevgisi - Davut DAMGACI.....	19-20
Bağcılık / Mehmet Akif AVCI	21-22
Sarsıntı (Şiir) - Mehmet Akif AVCI.....	23
Yeşile Koşan Türkiye'de	
Yargıtay Ormanları - Dr. Aydın ÖZKUL	24-26
Bizim Türkülerimiz (Şiir) - Hadımlı Mevlüt	27
Haberler	28-30

SELÂM İLE

Yusuf AVCI

Değerli hemşehri ve okuyucularımız Çetmi'nin Sesi dergisinin 12. sayısında yine sizlerle beraberiz. Dergimizin çeşitli sebeplerle elinize ulaşması gecikti. Bu elimizde olmayan gecikmeden dolayı sizlerden özür diliyoruz.

Çetmi'nin Sesi dergimizin bu ve bundan sonra ki sayılarının çıkartılması ben (Yusuf AVCI), Hasan BALCI ve Ali Osman BALCI arkadaşlarımızla beraber üstlenmiş bulunmaktayız. Bu sayımızla birlikte Sayın Kerim BOZDAĞ abimizin görevini bizler devralıyoruz. Kendisine Çetmi'nin, Çetmili'nin Sesi olan böyle bir dergiyi çıkarma projesinin hayata geçirdiği ve 11. sayısına kadar başarıyla çıkardığı için teşekkür ediyoruz. kendisinden bundan sonraki sayıların çıkarılmasında bizlere destek olmasını bekliyoruz.

Değerli hemşehrilerimiz bu sayımızda da Çetmi'nin, sesi, gözü, kulağı olan dergimizle yine karşınızdayız. Bu sayımızda Çetmi'nin Sesi dergimizin 8. sayısında yayınlanan Ahmet Yeşil'in hatırasının kalan kısmını, Hasan Özgül'den aktarıyoruz. Sayın Nurettin Özel'in İmtihan hikayesini okurken bu soğuk kış günlerinde duygulanıp hüznülenecek, ahmet Balci'nin Çepni-Çetmi Alevi ilişkisi yazısında Çetminin tarihi hakkında bilgi edinirken Çetmilinin ailevi olmadığını öğreneceksiniz. Ufku geniş, yürekli Çetmiyi ve Çetmiliyi olanca sadeliği ile anlatan Salih Ünal'ın "Çetmi Kasabası" şiirini,

Mehmet Şevik'in isimsiz gönderdiği ve tarafımızca "Şevikname" ismini verdiğimiz şiirini; ayrıca, Zeki Bozdemir'in "Özlem" şiirini, müdavimlerimizden Ömer Darcan'ın Çetmililer Günü'nü hatırlatan "Buyurun Dostlar" şiirini beğeniyle okuyacağınızdan eminiz. Ramazan ayı içerisinde kutladığımız Mevlana'nın ölüm yıl dönümünde düzenlenen yarışmada birinci olan Davut Damgacı'nın "Mevlana'nın Ölümsüz İnsan Sevgisi" yazısı insanın gerçek değerini kaybettiği günümüzde dikkatle okunmalıdır. Mehmet Akif Avcı'nın Bağcılık yazısında ise haraplaşan bağlarımızı eski günlerine döndürmek için yapılması gerekenler anlatılmıştır. Yine Emine Özgül'ün Eğitim ve Toplum yazısı toplum yapısının gün geçtikçe bozulduğu günümüzde toplumu oluşturan bireyin yetiştiricileri olan Anne ve Babaların dikkatle okumasını istiyoruz. Yeşile olan aşkı, özlemine bulunduğu yerlerin elinden geldiğince yeşile bürünmesi için uğraş veren bu, orman aşığı insanını, Hadimli hemşehrimiz Yargıtay Dokuzuncu Hukuk Dairesi Başkanı Dr. Aydın Özkul'un Yeşile Koşan Türkiye'de Yargıtay Ormanları" yazısını beğeniyle okuyacağınızı umuyoruz. Ve bu yazıyı okuyan Çetmiye seven herkesten gün geçtikçe, ormanı azalan Çetmi'nin daha yeşil daha güzel olması için çaba sarf etmesini istiyoruz. Çetmiye kadar gelip Çetmi Orman Fidanlığını gezen içi doğal sevgisi dolu yeşil aşığı insana Sayın Dr. Aydın Özkul Bey'e Çetmi ve Çetmili adına Çetminin Sesi olarak şükranlarımızı sunuyoruz. Çetmi'de ve Çetmi'nin yaşadığı yerlerdeki gelişmeleri haberler kısmında bulabilirsiniz. (Hemşehrilerimizden haberler bölümünün tüm gelişmeleri içermesi için bizleri bilgilendirmelerini bekliyoruz). İsmi zikretmediğimiz diğer yazı ve şiirleri de beğeniyle okuyacağınızı umuyoruz.

Çetmi'nin Sesi dergimizde bundan sonra daha düzenli ve güzel bir şekilde çıkması için hemşehrilerimizden hatıra, şiir, hikaye türünden yazılarını bekliyor ve özellikle aramızda bulunmayan büyüklerimizin, Çetmi ve yöresinin eski fotoğraflarını kalıcı kılmak için bize göndermelerini istiyoruz. Çünkü Çetmi'nin Sesi dergisi Çetmi'nin ve Çetmili'nin dergisidir. Çetmi-siz ve Çetmilinin katkısı olmadan Çetmi'nin Sesinin bir değer taşımayacağına inanıyoruz. Daha güzel bir Çetmi'de ve Çetmi'nin Sesi dergisinde buluşmak dileğiyle...

Çetminin Sesi olarak bütün hemşehrilerimizin gecikme dolayısıyla kutlayamadığımız mübarek Ramazan Bayramlarını kutluyor Cenabı Hakkın nice Ramazan Bayramlarını sağ ve beraber ulaştırılmasını niyaz ediyoruz.

ÇETMİ KASABASI

İki kaya arasında kalmış bir çukur
Kış gelince kızlar hali dokur
Şu bizim güüleliğün suyu soğuktur
Çetmi Kasabasında su kaynağı çoktur

Meşhurdur bizim oranın dedikodusu
Hiçbir zaman eksik olmaz dere yolcusu
Kimisiyle dost kimisiyle düşman komşusu
Baskılıdan geçer Çetmi Kasabası'nın yolu

Nerde bir yangın çıkarsa koşarlar
Bu yerde hayırseverler var
Kışın karda ava giden avcılar var
Çetmi Kasabasında ev oluyor tarlalar

Yaz kış dereboyunda balık tutanlar
Sabanla çift sürenler tek tük olmaya başladılar
Düvenle sap sürmeyi ortadan kaldırdılar
Çetmi Kasabasının yayla yolunda rampalar var

Damlarda kar kürüyenin sayısı azaldı
Evler teker teker çatı olmaya başladı
Günüsuda artık köyümüze yayıldı
Çetmi Kasabasında orman iyice azaldı

Tarlaların çoğunu gen koymuşlar
Hayvanların gidemediği yere yol açmışlar
Uçurum harmana birde park yapmışlar
Çetmi Kasabasını kimler kurmuşlar
Sekiin alanı ne güzel orman oluyor
Emek verip güç harcadığımız bağlar kuruyor
Yayla yolunun kenarları mescit oluyor
Çetmi Kasabası gittikçe güzelleşiyor

Düğünlerde ay yıldızlı bayrak dikerler
Kız tarafı gelin gidince göz yaşı dökerler
Adettir bizde kapı küsüklerler, yola ip gererler
Çetmi Kasabasında artık beyaz gelinlik giyerler

Darözü gevenli bağları harap kalmış
Bazı bağı bahçeyi afat almış
Ektiğimiz ekinler yinesaramış
Çetmi Kasabasında henüz orak kalkmamış

Baharda bahçelere sebze ekerler
Yazın haftada bir su verirler
Çoğu su sırasında kavga ederler
Çetmi Kasabasında bitmiyor sorunlar

Aralık ayı gelince karlar başlıyor
Güneş geç doğup erken batıyor
Tomatamız soframızdan eksik olmuyor
Çetmi Kasabasında hayat böyle devam ediyor

Salih ÜNAL

1 Ağustos 1999 Pazartesi

ÇEPNİ-ÇETMİ ALEVİ İLİŞKİSİ

Çepni(Çetmi) Alevi ilişkisini iyi anlamak ve yorumlamak için, Anadolu'nun ve Türkmenlerin tarihi seyir içindeki dini hareketlerini bilmek gerekir. Bu anlamda Çepni'lerin tarihini, örf ve adetlerini ortaya koymak güçtür.

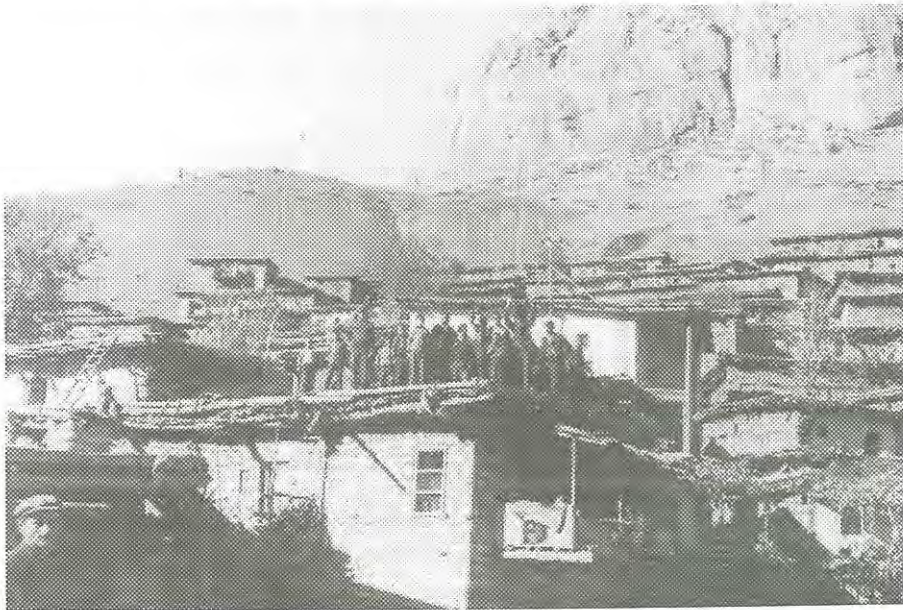
Anadolu'daki dini hareketlerden ekserisinin Çepni Boyu ile yakın bir ilgisi vardır. Osmanlılardan önce Anadolu'nun dini tarihinde üç mühim hadise görülür. Birincisi Baba İshak ayaklanması ikincisi İlhar' Hükümdarı Olcaytunun 12 imam şiiğini kabul etmesi, üçüncüsü ise Safevi Tarikatından Şeyh Cüneyd ile haleflerinin Anadolu'da ki faaliyetleridir.

Özellikle bu dini hareketlerde Çepni

boyunu yakından ilgilendiren Safevi Şeyhi Cüneyd'in Anadolu'daki yapmış olduğu tarikatı yayma faaliyetidir. Bu faaliyet Anadolu'yu derinden etkilemiş özellikle Türkmenler arasında Şeyh Cüneyd ve tarikatı büyük kabul görmüştür. Bu tarikat 14.yy'da Azerbaycan'ın Erbil Şehrinde Safiyettin İshak adlı bir şeyh tarafından kurulmuştur. Bu tarikat başlangıçta sünni-şafii bir temele dayanmakta idi. Fakat zamanla bu tarikat asli gayesinin dışına çıkmış, Şeyh Cüneyd ile şiiğe kaymıştır ve şianın isne-aşera koluna tabii olmuşlardır. Zamanla Şeyh Cüneyd Anadolu'da müca-delelerine başlamış ve fikirlerini yaymaya çalışmıştır. Şeyh Cüneyd bir süre Konya'da kalmış daha sonra toroslar çizgisinde Türkmenler arasında propagandasına devam etmiş bu sayede Alevi-

lik Anadolu'da hızlı bir şekilde yayılmıştır. Hatta Şahkulu isyanı bu propagandaların bir sonucudur.

Şeyh Cüneyd'in halefi Haydarın ölümünden sonra yerine oğlu ismail geçmiş bu şahıs ilk defa bir şii devleti kurmayı başarmıştır. Şii devletini kuran şah ismail'i de-

vamlı koruyan onun tarikatına bağlı Anadolu'daki bir çok türkmen gurubu Anadolu'dan İran'a göç etmiştir. İşte şii safevi devletinin oluşumunu sağlayanda Anadolu'dan göç eden bu türkmen guruplarıdır.

Anadolu'dan İran'a göç eden bu guruplar içinde Çepni Boyu'nu da görmekteyiz. Fakat bu çok büyük kitleler halinde olmamış çepniler safevileri oluşturan küçük oymaklar içinde yer almıştır. Bu olay çepnilerin Anadolu'da Aleviliği benimseyen ilk guruplardan olduğunu gösterir.

Tarihi realiteler ışığında görüldüğü üzere çepnilerin(çetmilerin) bir kısmı alevidir. Zamanla bu alevi çepni toplulukları kendilerine has alevilik inançları ile birlikte çepni olduklarını unutmuşlar hatta çepni ve çetmi ismini yer adları olarak kullanmışlardır. Bundan dolayı Anadolunun birçok yerinde ve bazı eserlerde çetmi(çepni) ismi alevilik ile eş anlamda kullanılmıştır. Bazı kimseler tarafından bu bağlantı göz önünde bulundurularak bütün çepni-çetmi boyuna mensup kişiler alevilik ile itham edilmiştir. 16.yy'ın ikinci yarısında yaşamış olan coğrafyacı Mehmet Aşık'ın "çepnilerin kızılbaş oldukları sözleri, İran şahını mabut gibi tanıdıkları" şeklindeki ithamı bütün çepniler için asla kabul edilemez.

Tüm bu iddiaların zıddına çepnilerin büyük bir kısmı sünni yani ehli sünnet vel cemaattir. Özellikle çepniler arasında mesela bizim kasabamızda ve birçok çetmi köylerinde kullanılan Ömer, Os-

man, Bekir, Ayşe isimleri onların pek çoğunun alevi olmadığına şüphe bırakmaz. Çünkü bu isimler aleviler tarafından kesinlikle kullanılmaz.

Bölge olarak Balıkesir, Manisa, Karadeniz'in dağlık kesimine yerleşen çepniler genelde alevidir Bunun dışındaki bölgelerde bulunan çepniler hususen Atçeken yahut Karaman ili(Konya, Beyşehir,Aksaray) çepnileri sünnidir. Mesela kasabamız aynı şekilde Doğanhisar Çetme, Afyon Sandıklı Çetmi köyü alevi olmayan Çepni köylerindendir.

Sonuç olarak daha önceki yazımızda da belirttiğimiz üzere çepniler(çetmiler) 24 oğuz boyundandır. Anadoluda diğer türkmen gurupları gibi(avşar, bayat, yazır, yüreğil) boy isimlerini yer adları olarak kullanmışlar zamanla alevi çepnileri bulundukları bölgelerde çepni veya çetmi olarak tanınmışlardır. Bundan dolayı çetmi ismi alevilikle eş anlamlı olarak kullanılmaya başlanılmıştır. Çetmilerin hepsinin alevi olarak telakki edilmesinin sebebi buraya dayanır fakat görüldüğü üzere bu iddianın tarihi hiçbir gerçekliği yoktur. Çepnilerin bir kısmı alevi olmakla beraber mühim bir kısmı alevi değildir.

NOT:

Kaynaklar:

* Sümer Faruk Çepniler.

* Kadioğlu İsmail Hakkı

"Çepniler-Çetmiler"

(Çepniler Balıkesirde)

HZR: AHMET BALCI

BİR
HATIRAAlmanya'ya
Yolculuk

Dergimizin Mart-nisan 99 sayısında yer alan Ahmet Yeşil'in hatırasının kalan kısmını Hasan Özgül den aktarıyoruz.

Almanya ya gitmek için müdürle konuştuktan sonra elimize bir form verdiler. Çekap yaptırmak için 12 tane tahlil ve röntgen istendi bunların her gün 1 tanesi yapıldı. Sağlam raporu aldıktan sonra bu temiz raporunu savcılıkta onayladı. Formda bu yapılması gerekenlerin altında Sirkeci İstasyonunda olmamız istendi. Her gün acaba bir problem çıkar mı temiz raporu alamaz mıyız diye sıkıntı ve heyecanla geçti. Allah'tan sonuç sevindiriciydi. Her şey yolunda gitti. Bu arada Hadimden sabıka temiz raporunu almak için telefon ettik. Diğer işlerimiz bitti halde bu savcılık raporumuz gelmedi. Her gün soruyoruz gelmedi diyorlar. Hadim cumhuriyet savcılığına tel çektik. Savcılık aynı gün evladım ben sizin raporlarınızı anında gönderdim dedi. Bu telgraf cevabımı alıp ilgili.

Bakın bizim raporumuz gelmiş dedik çekmeceyi açtı bir karıştırdı, aaa görmemişim dedi. Meğer adam bizden rüşvet istiyormuş. Öyle kafamız bozuldu ki adamı dövecek olduk. Raporu aldıktan sonra pasaportu almak için bir engelimiz kalmadı. Pasaportları Ankara ya tasdikletmeye gittik. Bu onaylama 4 saatte bitti. İşte o zaman teknolojiyi bir kez daha taktir ettik.

Uçakla 4 saatte gitti ve geldi. 30 ar dolar döviz aldık. Trende giderken Alman Konsolosluğu iaşemizi(yiyeceğimizi) verdi. Bundan sonra sirkeci Tren İstasyonuna geldik. Edirne Uzun Köprü ye varana kadar yabana gittiğimizi sanmıyorduk Uzun Köprü'yü geçince Yunan Bulgar hudutlarında yazılar tepesi aşağı, tepesi yukarı olduğunu görünce yurt dışına çıktığımızı inandık. Türkiye'de Yugoslavya'da harmanlar kalkıyor. Vakit altıncı ayın yirmisi 1962 senesi. Balkanlara girince şubat ayı gibi kar var. Trenle gidiyoruz. Pencereden bakınca iki taraf dağ sadece gökyüzü görünüyor. Tren tünelin birinden girip birinden çıkı-

yor. 2.5-3 günde Almanya ya vardık. Almanya ya vardığımızda hava sisli ve yağışlı. Temmuz ayı geldiği halde kasım ayı gibiydi.

Oraya varınca Ahmet Yeşil ile benim firmaların ayrı olduğunu öğrendik. Ahmet Yeşil Duisburg, ben Essen şehrindeydik 15-20 gün yer üstünde, yer altında madende çalışmak için ders verdiler. Daha sonra maden ocağına indik. Asansörle 1300m aşağıya indikten sonra 80-100km trenle gittik. Şapkamızda elektrik ışığı elimizde tabanca ile kömür madeni kazdık. O boğucu ve sıkıcı havada ayaklarımızda bir ekzema meydana geldi. Doktora başvurdüğümde iki gün tedavi eder ardından işbaşı verir iki gün sonra eskisinden daha da fazla azar yaram. 3-5 hafta böyle geçti. Neticede yeraltında çalışamayacağımın kontratı fes ettik. Çünkü kontratımız bir senelikti. On-

dan sonra aynı şehirde asıl mesleğim olan kunduracılık üzerine iş buldum. Ahmet Yeşil hala madene devam ediyordu. On ay bir sene kadar geçtikten sonra Ahmet Türkiye'ye izine gidelim diyordu. Ben acele etmeyelim biraz daha çalışalım dedim. Orada Ahmet Yeşil maddende göçük altında kaldı ve sakatlandı. Dile kolay 14 ay hastanede yattı. Onun firmasından (ilk günlerde yani vardığımızdan birkaç ay sonra) bize; yakınlarınız varsa çalışmak için getirelim" diye talimat verdiler. Bunun üzerine biz köyümüzdeki gençler için kahveci Abdurrahman Karadenize mektup yazdık. Gelmek isteyen 20 arkadaş ikiye fotoğraf ve ikametgahlarını, göndermeleri gerekiyordu. Köyde mektubu okumuşlar ama bizim gelmemizi beklediklerinden bize gerekli olan belgeleri göndermediler. Aradan zaman geçtiğinden yönetmelik değişti. Ahmet Yeşil değil 20 kişi ağabeyi Mehmet Yeşil'i bile getirtemedi Almanya'ya. Böylelikle o dönemde kimse gelemedi.

Ahmet Yeşil hastanede yatarken ben izne gelip te onun ailesini ağlatmayayım diye izne gelmedim. Tam 27 ay olmuştu. Ahmet değnekle gezer hale geldi ve izne geldik. İzne gelmeden de ailemizi de götürmeyi tasarlamıştık. Nitekim ailemizi götürdük. Ben işimi değiştirip demir-çelik fabrikasında çalışmaya başladım. Yeni işim gayet rahattı. Türkiye'ye gelmeyi aklımdan bile geçirmiyordum. Ahmet'de büroda çalışmaya başlamıştı. Bir gün Türkiye radyolarında "Almanya'da kaza geçirenler Türkiye de sakatlık maaşlarını alabilecekler" diye bir haber duyduk. Bu haberdan sonra Ahmet Türkiye'ye gideceğini söyledi. Bana teklif ettiğinde önce gitmek istemedim ama çocuklar durmayınca geldik. Bu arada Mehmet Çetin bizim tavsiyemizle Belçika ya gelmişti. Belçika da bir müddet çalıştıktan sonra onu da Almanya'ya aldırarak. Ahmet Yeşil dedikten sonra üçümüzde Türkiye'ye dönme kararı aldık. Ben firmama gidip durumu anlatınca "neden gideceksin, parasını mı beğenmedin, işin zorsa değiştirelim"dediler. Türkiye'ye dönmek istediğimi polise de bildirmem gerekiyordu. Oraya gittiğimde 5 senelik oturma izni isterken neden gitmek istediğimi sordu. Ben gitme isteğimin hiçbir nedenin olmadığını söyledim. 1967 de Türkiye'ye döndük beş sene gibi bir zamanda 40 bin lira kazanmıştık. Türkiye'ye geldiğimizde bir daire 30 bin liraydı.

Hazırlayan : Emine ÖZGÜL

Şevikname

Çetminin dağları yokuş çıkılmaz
Düşkünlerin hiç haline bakılmaz
Çırasız ocakta ateş yakılmaz
Yakılsada duman tüter göz olmaz

Dağların önemlisi bozdağdır
Arasında çadırı şalbası vardır
Suyu yoktur ama havası boldur
Çadırına şalbasına hayranım

Suyu soğuk güney pınar yaylastı
Nice çetminin gönlün eylesin
Yaylalar içinde sen en yükseksin
Enginine yükseğine hayranım

Bakarsan görürsün öküz korusunu
Ne ararsan arasında bulursun
Yaşar yaşar elbet birgün ölürsün
Son nefeste iman ile gidersen

Bakarsan görürsün kırıç dağları
Arasında ince ince yolları
Bilinmez insanın gizli balleri
O yollarda dolaşanlar bizlerdik

Gelen durur giden durur kaynar pınar suyunda
Asaletin bellidir senin suyunda
Fasıklar olmasın benim köyümde
Büyüğüne küçüğüne hayranım

Daha çok yazardım kağıdım bitti
Nice canlarımız aradan gitti
Çoklarının soyu adları yitti
Onları da unutmayız anarız

Şevik derki dertler çileler bitmez
Vakit gelmeyince bülbüller ötmez
Gurbetelin kabrı durmakla bitmez
Dönersek sılaya yüzler güler mi

Mehmet Şevik

YEŞİL ELBİSE

Yolda karşılaştığımızda ezan okunuyordu.

- Gel seni camiye götürüyüm dedim. Bu gün Cuma biliyorsun

- Sen de camiye gitmediğimi biliyorsun dedi.

- Biliyorum ama dedim. Sebebini de merak ediyorum.

- Ne bileyim olmuyor işte dedi. Belki çevrenin de tesiri var. Hem pantolonumun ütüsü bozulup, dizleri çıkar diye endişe ediyorum.

- Gayri ihtiyari gülmeye başladım.

- Herhalde şaka yapıyorsun dedim. Bunun için cami terkedilir mi?

- Ciddi söylüyorum, dedi. Giyimime ve özellikle yeşile çok düşkün olduğumu bilirsin

Gerçekten de öyleydi. Giydiği birbirinden güzel elbiseleri mutlaka yeşilin bir başka tonundan seçer ve her zaman ütülü tutardı.

- Peki dedim hayatında hiç camiye gitmedin mi?

- Çocukken dedemle bir kaç kere gitmişim diye cevap verdi. Hem o yaşlarda dizlerim aşınacak diye herhalde endişe etmiyordum. Fakat artık camiye girebileceğimi pek zannetmiyorum.

Söyledikleri beni son derece şaşırtmış ve bu konuyu açtığıma pişman etmişti. Daha sonra el sıkışıp ayrıldık.

Onunla konuşmamızdan iki ay sonra kendisinin camide olduğunu söylediler. Hemen gittim. Bahçedeki namaz saflarının en önünde duruyordu ve üzerinde yine yeşiller vardı.

Yavaşça yanına yaklaştım ve kısık bir sesle;

- Hani dedim. Camiye gelmeyecektin?

Hiç sesini çıkarmadı. Çünkü musalla taşının üzerinde yeşil örtülü bir tabut içinde yatıyordu.

BİRSAN

**İNŞAAT ve SİHHİ TESİSAT
MALZ. TİC. LTD. ŞTİ**

*Bircan NART
A. Rıza YAVAŞ*

Larende Cad. Dülgerler Sk. No : 41-43 **KONYA**

Tel : (0.332) 350 50 44 - Fax : 351 73 83

Sahipata Cad. No : 125 **KONYA**

Tel : (0.332) 351 54 49

* PDK

* GÜVEN

* CSA

* HİTİT SERAMİK

* FAYANS KALEBODUR

* VİTRA

* TEKSAN SU SAYAÇLARI

* ÇAĞLAR PVC BORULAR

* VİSAM

ÖZLEM

Zeki BOZDEMİR

Viran oluyor gönlüm senden ayrı kaldıkça
Sözlerinin tadını unuttuğum yasadıkça
Helal et de hakkını öleyim ben rahatça
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor

Hasret deryalar gibi kesti yolunu benim
Yıllarca ayrı kalsam seni da'im severim
Uzak yerlere düştüm bu mu benim kaderim
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor

Sizden ayrı kalınca uyduk hep nefsimize
Yanlis yollara düştük bilimeim ne oldu bize
Seytan bakıp gülüyor kararan kalbimize
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor

Ruhum cılgına döndü göklere çıktı ahım
Sizden çok uzak düsdüm nedir benim günahım
Yüzü kara olmaktan kuru beni ALLAH'ım
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor

Doğar gelir inşallah gecelerin gündüzü
Gariplerin o zaman gülecek hemen yüzü
Odalarda kısıldı tekbirlerin gül özü
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor.

Pusu kurmuş hainler yollarımı bekliyor
Süslü tatlı sözlerle sen bu yoldan dön diyor
İmandan haberi yok aptal bir şey bilmiyor
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor

Hic uğrasına ey cahil dönmem billahi geri
Hedefim maksadım hep iyi yoldan ileri
Çok uğradı dünyada senin gibi serseri
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor

Bi care gönül sende durma çalis ilerle
Doğru yolu gösteren o zata bak ibretle
Sizi çok sevdiğimi yazıyorum kalbime
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor

Ey garip senin de ağılayan kalbin var mı
Onun seveni çokdur feryadını duyar mı
Engeller celik olsa insan bundan korkar mı
Bi care gönlüm her an sizi görmek istiyor.

Zeki Bozdemir/ANTALYA

İMTİHAN

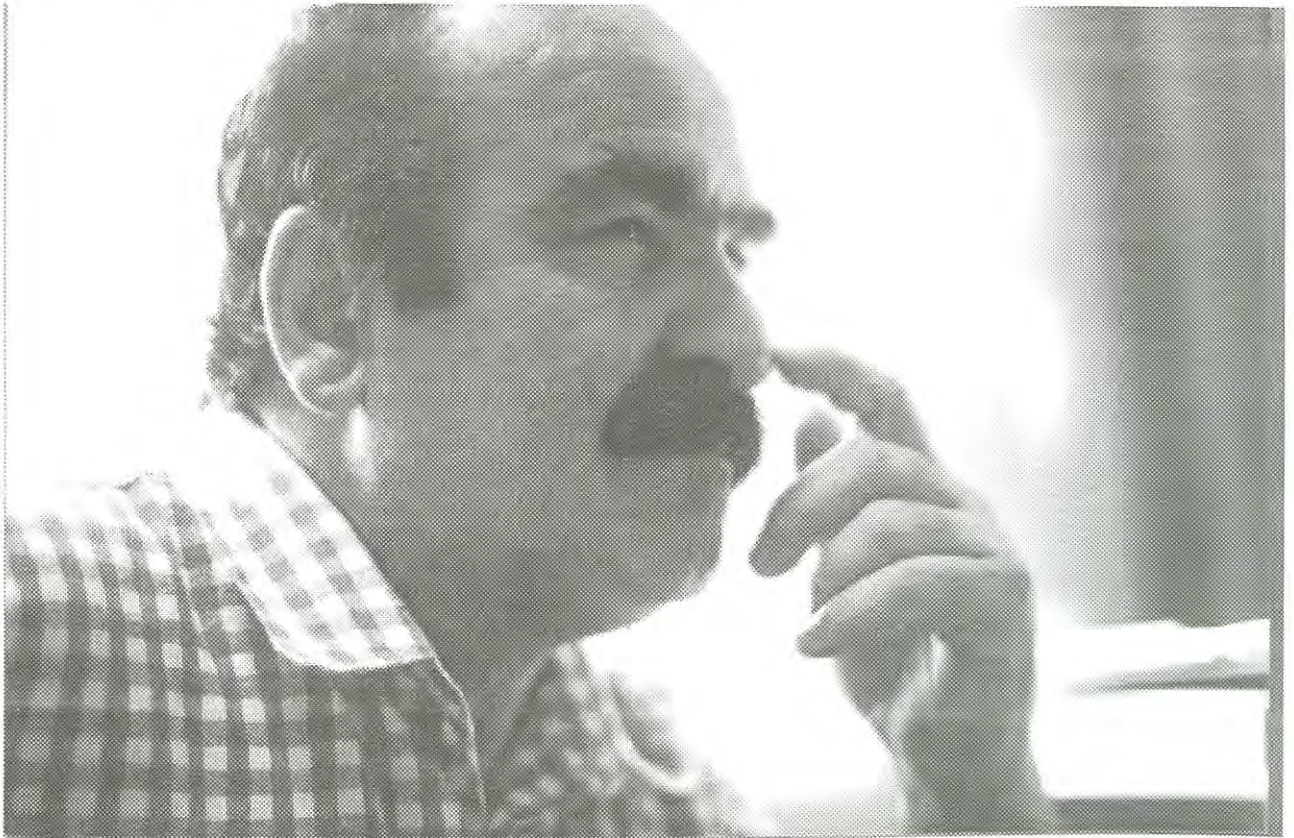
Şubat ayının ilk günleriydi. Osman Efendi'nin kömürtü biteli on günü geçmişti. Odunluktaki son kııntıları, çöpleri toplayıp eski ayakkabıları, terlikleri yakarak üç gündür idare etmeye çalışıyorlardı. Beş çocuk, hanım ve kendisi alışmışlardı bu duruma ama, çevreden yeni taşındığı mahalleye "hoş geldiniz" diye gelenler olmasa... Onlar gelince işler karışıyordu. "Sobaya bir bakın, biraz kömür atın, içerisi soğuk değil mi?" deyince bir tuhaf oluyorlardı. Taşınacağım diye kömür almamıştık, olan da bitti. Parasını yatırdık bugün yarın getireceğiz dediler. Kusura bakmayın filan, ama pek inandırıcı değildi.

İşleri iyi değildi Osman Efendinin. ama şikayetçi de değildi bu durumdan. Çocuklar akşam

olunca battaniyelerine sarılıyor derslerine çalışıyorlardı. Hanım, kürek sapı, eski terlik, bir daha dolaşır evin içini ve bir seferde olsa sobaya ateş vererek yakmaya çalışıyor ama iki terlikten ne olacak, sobanın iç tenekesini ısıtmadan bile geçiveriyordu. Bir iki sefer ellışer kiloluk odun alıp gelirsede de durum iç açıcı değildi.

Kar yağmaya başlamıştı. Daha öncedede kar yağmıştı ama bu yağış biraz farklıydı. Gökten pamuk yağıyordu sanki. Hanım pencereden yağın kara bakarken yüzü gülüyordu. İyi kar yağdı, ayaz kesilir, artık diyordu.

Bahçe kapısından giren Osman Bey'i görünce geri dönüp bağırdı "Recep babana kapıyı aç çabuk"

Recep koşturarak kapıyı açtı. Recep, Osman Bey'in, elindeki poşette hamsiyi görünce, "Anne, balık" diyerek poşeti kapıp içeri koşturdu. Osman Bey içeri gelirken matfakta bütün çocukların balığın başına üşüşmüş, ortaya konulan büyük tepsi üzerine dökülen hamsileri temizlemeye koyulmuşlardı. Kadın kocasına baktı: "Kaç paraya aldın" diye sordu. Osman Bey, sanki suç işlemiş gibi "yüzelli" dedi. "Çocuklara vitamin için" "Ali'nin gözlerine bozuk dedi doktor" "Aliyi ne zaman doktora götürdün ki?" "Canım, okula doktor gelmiş ya. Öğretmen söyledi, balık yedirin diye."

Kadın biraz kızgın. "Zıkkımın kökünü yesinler. Patates yemeği vardı. Nelelerine yetmez. Keşke balık yerine odun alsaydın. Kar yağışı birterse gece ayaz olabilir. "Odun bitti mi?" "Mısır gelirse, diye ayırdığımız var, bir yakımlık birşeyler", "Olsun daralırsak onu yakarız." "Birine gidip, halimizi izah etsen diyorum bey... Parasını sonra veririz.

Gavur değil ya millet...

"Gitmedim mi sanıyorsun..."

"Gittin mi?"

"Tanıdık bir kefil istediler."

"Eee...büronun yanında bir sürü tanıdığın var, birine söyleseydin."

Osman Bey yutkunur... durur, zorlanır,

"Söyleyemedim. Çok düşündüm ama söyleyemedim."

"Abime mektup yazalım bari..." "Abin mi, hıh güldürme insanı... Adam hala belimle evlenmiş olmanın hata olduğunu söyleyip duruyor. Ancak ben sana dememiş miydim, sözümü dinlemedin... diyecektir. İstersen dene."

İçerden çocuğun sesi gelir.

"Ana, şu Halis'e bir bak."

Kadın koşturarak mutfığa çıkarken Osman Bey, siyah-beyaz televizyonun düğmesine basar. Yerine geçip görüntünün ve sesin gelmesini bekler. İçerinin soğukluğundan televizyon da etkilenmiş olacak ki, açtıktan on dakika sonra falan ses geldi. Bir dakika sonra da görüntü geldi. Haberler veriliyordu. Kardan kapanan yollar, mahsur kalan arabalar, hastalar. Hamdolsun yine evimizdeyiz. Ya bizde yolda kalsak bu karda kışta kıyamette... diye düşünürken odanın içini balık kokusu sardı. Balık çoktan bit-

miş ortaya konmuştu bile... "Baba hadi..." diye seslendi Recep.

Çocuklar, hepsi sofraya toplanmış, ekmeceklerini bölmüş, hepsinin elleri havada. Sanki yarışmacıların start tabancasının atışını beklemiş gibi beklerken. Hanım hadi sonra bakarsın diye televizyonun düğmesine basarak kapatır. "Açık kalsın. Haberleri veriyor" diyerek tekrar televizyonu açar, sofraya gidip oturur.

Kaç lokma alındı. Kim kaç lokma aldı bilemem. Arada bir hanımın "Az alın, ekmeğinize katık edin" diye birkaç kere ikazı oldu. ama fayda etmedi, balık çoktan bitmişti bile.

Osman Bey hanımına baktı. "Hani patates var" diyordun. Evin büyük kızı patates tenceresini almak için giderken dışarıdan rüzgar sesi duyuldu. Çok hızlı esiyordu ki, mütevazı gecekondu evin macunsuz camları bile sallandı. "Şu camlarında macunlamak lazım" dedi. Osman Bey, "Hepsi dökülecek". "Bir de sünger alsan" dedi hanım. "Soğuğu keser..." "Pencereye musamba çekmek lazım, bizim işhanının bekçisi öyle yapmış. Çok sıcak oluyor abi" dedi. Derken tekrar rüzgar camları sallamaya başladı. "Şu odunu getirin yakalım" dedi Osman Bey... "Sabah yakalım" dedi hanım. "Sabah ayazında çocuklar kahvaltı yaparken yaksak daha iyi olur" "Yarın Cumartesi" dedi Osman Bey. "Nasıl olsa okul yok. Öğleye kadar çıkmasınlar yataktan, getirin şu odunu" "Yaşa be baba" diye bağırdı Süleyman. Koşturup odunları getirdiler ve sobaya doldurdu Süleyman. Ufluya püfleye yanıyordu artık. Haberler bitmiş, hava durumu-

nu veriyordu televizyon. "Eksi otuz ikiymiş" dedi Recep. Televizyonu dinlemeyen Osman Bey, "Ne oğlum, ney eksi otuz iki olan" dedi. Şehrîmizin sıcaklığı baba, gece eksi otuz iki, gündüz ise eksi sekiz olacaktı. "eksi otuz iki mi?" dedi Osman Bey.

Şok olmuştu "İyi ki sobayı yakmışız" dedi kendi kendine. Sobaya baktı "Az sonra geçer" dedi hanım, "Odun bu, gürül gürül geçirir hemen" "Alt kapağını kapatın" dedi baba. Hemen yanıp geçmesin. Çocuklar hemen kapağı çektiler. Sobanın küfültüsü azaldı.

Televizyonda "Bir başka gece, bir başka eğlence" programı başlayacaktı. Onun anonsunu yaptı spiker. "Gerçekten bir başka gece olacak" dedi baba. Eksi otuz iki derecede normal olmaz ki zaten. Allah yolda kalanlara eçir versin" odunu olmayanlara da..." dedi hanım.

"Öbür kanala geçelim" dedi kızlardan biri, "Orada Türk filmi var." Başka şansları yoktu zaten. Siyah-beyaz televizyonları iki kanal alabiliyordu çünkü. Değiştirdiler. Film başlayalı beş-on dakika olmuştu ama olsun...

"Çay" dedi baba.

"Şeker yok" dedi ana.

"Bari kahve yapın bir fincan" dedi baba.

"Kahve bitti" dedi ana.

"Neden söylemedin, tiryaki olduğumu bilmiyosun" dedi baba.

"Cebindeki listeye bakarsan en başta yüz gram kahve yazar" dedi ana.

"Tamam, tamam" dedi baba.

Rüzgar tekrar camları kıracaktıymışçasına esiyordu. "Bildi bizim camların macunsuz olduğunu" dedi ana. "Tövbe de" dedi baba. "tövbe, tövbe..." çocuklar filme takıldıklarından rüzgar-
dan sallanan camları falan duymamışlardı ama. Birşeyler yapmak gerektiği de kesindi. Değilse camlar kırılabilirdi. Çocuklar televizyona dalmışken karı-koca bir olup odanın iki penceresine battaniyelerle tam kapattılar. Osman Bey'in evinin ışıkları söndüğünde saat tam gece bir buçuk sayılırdı. Dışarıda araba geliş/gidişleri kesilmiş yol ve kenarlara yağın toz karın rüzgarın savurması ile büyük bir duman ve tipi oluşturduğu caddelere sokak köpekleri hakim olmuştu sanki.

Gün, bir adam boyu yükselmişti. Ağaçların dallarında ve evlerin saçaklarında oluşan küçük buzların ucundan yavaş yavaş sular damlamaya başlarken bir sela verilmeye başladı.

Bu soğukta ölmek de neyse... Osman Bey'in kapısını bir çocuk açtı. Üstünde battaniyeyi pardüsü gibi tutmuş. Havayı kontrol etmek için dışarı çıkmıştı. İçeri bağırdı. "Baba, anne...dışarı daha sıcak" der demez bütün aile kapı ağızına yığıldı, dışarı baktılar. Sela hala devam ediyordu. "Biri ölmüş" dedi Osman Bey.

"Bir odun çaresine bakmazsak yarın bizim de selamızı verirler haberin olsun." dedi kadın. "Allah büyük" dedi Osman Bey. "Bu halimizi görüyor elbet. Boş bırakacak değil ya iş verecek ya da odun..." "Tam bahçeye iniyorlardı ki bahçe kapısı çaldı. Hep birlikte kapıya baktılar. Bahçe kapısı yüksek olduğundan dışarıyı görünmüyordu çünkü. Osman Bey gidip kapıyı açtı. Orta yaşlı biri "Osman Çoban'ın evi burası mı?" diye sordu "Evet burası" dedi Osman Bey... "Osman Çoban benim, buyurun." Adam geri döndü, ileride bekleyen kamyonet şöförüne seslendi. "Tamam burasıymış abi, geri gelde yıkalım" "Ne oluyoruz?" dedi Osman Bey...

"Abi size odun ve kömür getirdim," "Ama ben odun ve kömür ısmarlamadım ki..." "Olsun

abi, bize verilen ardes bu... isim de tutuyor. Şura yıksak iyi mi?" "İyi de kardeşim, kim söylese ne bu kömürü..." "Kim olduğunu söylemedi abi., bizde bilmiyoruz, biz nakliyeciyiz" adamlar ve osman beyin şaşkınlığı arasında çocukların hepsi kapıya koşmuş, damperli doc kamyonetin damperini kaldırması ile odun ve kömür bembeyaz karın üzerine yığılıp kaldı. Osman Bey hala şaşkındı, nakliye param yok diye mırıldandı ödediler abi, hadi hoşçakal diyerek, kamyonetin kapaklarını kapatıp uzaklaşırken, çocuklar arasında kimmiş, kim almış soruları, soruluyor, cevapları araştırılıyordu ki, kadın bir kürekle çuval getirip, bırakın kim olduğunu da çabuk içeri taşıyalım, akşama anca bitiririz diyerek çuvala kömürleri doldurmaya başlarken, Osman Bey hala bu odun ve kömürü kim gönderdi diye kendine soruyor bir cevap bulamıyordu. Allah dostu biridir dedi hanım, ona karşı bir eziklik duymayalım diye kendisinin bilinmesini istemedi anlaşılan. Son döküntüleri de doldurduktan sonra çuvalı sırtlayıp içeri getirdiler, kapı kapandı. Bu eski köhne yapılı evin bacasından sisli gökyüzüne duman çıkmaya başladığında akşam ezanı okunuyordu. Osman Bey abdest almak için kollarını sıvarken "ben demedim mi Hanım Allah bizi görüyor, halimizden haberdan diye, bak bir kulunun kalbine yumuşaklık verdi, onu görevlendirdi, oda odunumuzu kömürümüzü gönderdi. Şimdi şuradan bir çuvala biraz odun koyup şu talebe çocuklara götürelim mi, ha ne dersin?

Hanım baktı baktı, az gönlü yoktu, sanki Osman Bey hanımını ikaz edercesine "bu dünya imtihan dünyası hanım, o adama imtihanı verdi kurtuldu, şimdi sıra bizim imtihanda deyip. Çuvala kömürleri doldurmaya başladı.

**Dr. Hulusi Baybal hocamı
Rahmetle anıyor, hak dostlarına
Selamlar ve Saygılar sunuyorum.
1992 KONYA
SILA DERGİSİNDEN ALINTIDIR.**

BUYRUN DOSTLAR

Çiçekler açmış dağ eteğinde
Arılar bal yapmış çam peteğinde
Yine hazır onlar Çetmi gününe
Bekliyoruz sizi buyrun dostlar

Ufuklar açmış o günü bekler
Yağmurla ıslanmış güller, çiçekler.
Tüm Çetmi bir yürek sizleri bekler.
Bekliyoruz sizi buyurun dostlar

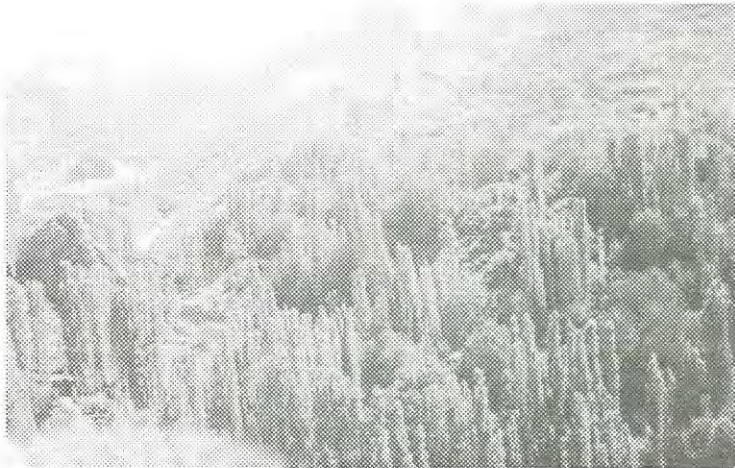
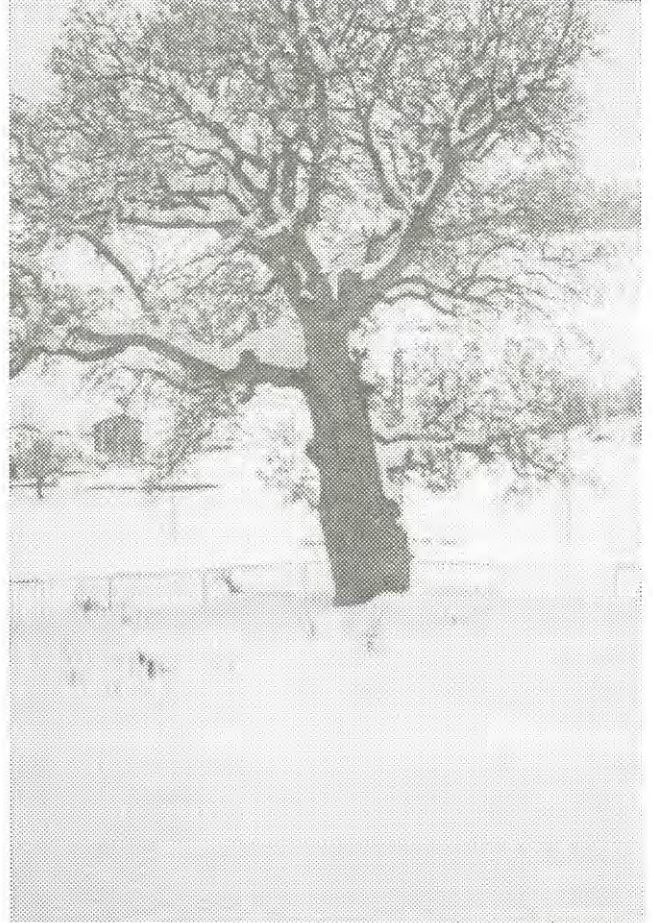
Ruhta bir, kalpte bir, özde bir olun
En tatlı lezzeti vefada bulun
Çetmi toprağında hep birlik olun
Bekliyoruz sizi buyurun dostlar

Gittiğiniz yollar tozla kaplanmış
Kalanların ruhu hasretle yanmış
Sevenlerin gözünde yaş izi kalmış
Bekliyoruz sizi buyrun dostlar

Bizler alıştık bunca yıllara
Gitmesin kalpler başka yollara
Mutlulukla sevgiyle nice yıllara
Bekliyoruz sizi buyurun dostlar

Sevgiler toplanmış sanki bu yaza
Aşıklar çalıyor vuruyor saza
Allah hiç kimseye vermesin kaza
Bekliyoruz sizi buyurun dostlar.

ÖMER DARCAN
ÜMRANIYE/İSTANBUL

ARI

TUHAFİYE- KONFEKSİYON
TOPTAN PERAKENDE

Abdürrezzak Arı

Modern Vakıflar Çarşısı
Şair Nizami Sk. 1/A
Tel : 352 12 47 **KONYA**

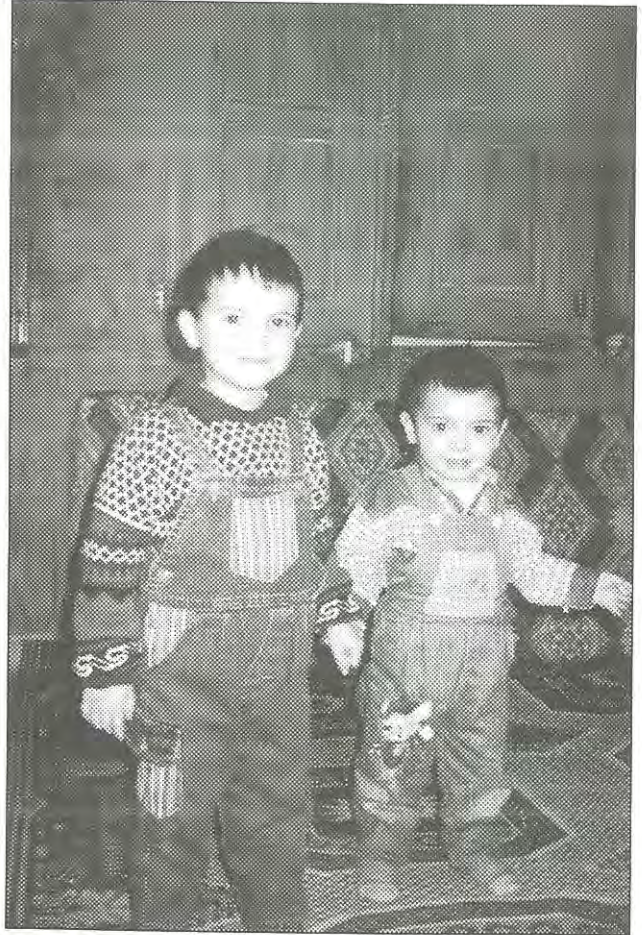
EĞİTİM VE TOPLUM

Emine ÖZGÜL

Modernizmin yaşandığı günümüzde özellikle son dönemlerde modernitenin insanları olumsuz yönde etkilediğinden bahsedilir. Özellikle teknolojinin gelişmesiyle rahata kavuşan insanların sosyal bunalımı vurgulanan en önemli noktadır. Gelişen teknolojiiden faydalananırken sosyal bunalımdan nasıl kurtulabiliriz? Bunun nedenleri nedir? Gibi bir çok soru sorulabilir.

Bir olayın nedenini ararken küçük ayrıntılar çok önemlidir. Bir toplumdaki sosyal bunalımı araştırırken de genel yargılardan öte ayrıntılar önemlidir. Bilinen şu ki toplum bireylerden oluşur. Bütün olan toplumun bunalımı da tek tek bireylerin bunalımından kaynaklanır. Yine aynı şekilde bir toplumun kalitesi bireylerin kalitesi demektir. Kalite için söylenebilecek tek şey eğitim olsa gerek. Bu arada hemen eğitim ve öğretim arasındaki farkı belirtmemiz gerekir. Öğretim okullarda planlı ve programlı olarak verilen bilgilerden ibarettir. Eğitim ise genel olarak hayat deneyimidir. Bir insana iyi bir öğretim kazandırıp iyi bir eğitim vermezseniz istediğiniz sonuçlara ulaşmanızda bazı pürüzler meydana gelebilir. Atasözünde belirtildiği üzere "eğitim beşikten mezara kadar"dır. Aslında ben bunu biraz daha genişletip eğitim ana karında başlar diyorum. Biraz tuhaf gelebilir ama gerçekten böyle. Özellikle son dönemlerde yapılan araştırmalarda annelerin hamilelik dönemindeki psikolojik durumunun çocukların üzerinde doğduktan sonra ölünceye kadar etkisi olduğu görülmüştür. Annenin bu dönemdeki durumu belki de dünyaya gelmeden verilen ilk eğitimidir. Çocuk dünyaya geldiği andan itibaren de öğrenmeye başlar. İnsanın hayatının temelleri de ilk öğrenmeyle atılır. Toplum da bi-

linenin tersine ilk eğitim yedi yaşından sonra değil ilk yedi yaşına kadardır. İlk yıllarda bir çocuğa güvenlik duygusu verir onu şefkat ve sevgiyle beslerseniz ileride kendinden emin olan ve kendisinden emin olunan sevgi ve umut dolu bir insan olacaktır. Eğer ilk yıllarda bunu vermezseniz kimsenin güvenmediği ve kimseye güvenmeyen, sevgisiz mutsuz bir insan olacaktır. Buradan da bir insanın ilk öğretmenin de annesi olduğunu söyleyebiliriz. Demek ki bir toplumun ve bireylerin kalitesi annelerin kalitesinin göstergesidir. Buradan da her anne aslında çocuğu değil toplumu doğurur yargısına ulaşabiliriz. Bunun için gerekli

olan şey de gerçekten sağlıklı bir eğitimidir.

Buraya kadar hep eğitimden, sağlıklı insanlar ve toplumdan bahsettik. Bu güne kadar da bu nokta çok vurgulandı. O kadar yazılıp çizildi, fakat hiç bir zaman bu eğitimin belirli sınırlar çizilip şunları yaparsanız kesin çözüme ulaşılır denemedi. Her önerinin ardında her insanın özgün, orijinal ve eşsiz bir varlık olduğu vurgulandı. Hiç bir çocuğun hiç bir insanın dünyada tıpa tıp benzeri yoktur. Her insanın karakteri kişiliği farklıdır. Parmak izine benzer. Her insanın farkı parmak izi vardır; bunun yanında farklı kişiliği vardır. Bu nedenle de her çocuğun eğitimi özgün olmalıdır. İnsanın eğitilmesi çocuğun eğitilmesidir. Bunun için de ailelerin özellikle annelerin bilinçli olması gerekir ki en önemli sermaye olan geleceğin büyüğü çocuk ziyan olmasın. Bilinçli annelerin, eğitimcilerin hayatının anlamı ve amacını gözden geçirmesi gerekir ve bunu çocukların hayatını anlamlandırmada kullanması gerekir. Bilinçli bir

anneliğin temel kuralları şefkat, sevgi, bilgi ve ilgidir. Bu dört unsur annelik okulunda iyi bir eğitim için olmazsa olmazlardandır.

Bir toplum için bireyin ne kadar önemli olduğuna değindikten sonra herhalde bilinçli annelerin çocuk eğitiminin önemini de kavramış oluruz herhalde. Şu bir gerçektir ki hayatta var olan hiçbir şey değersiz değildir. Hele bu bir de insan olursa. İnsanın eğitimi sağlayan ilk kişi de kuşkusuz annedir. Anne çocuğunu bir çocuk gibi değil, bir büyük gibi onu anlayıp değer verip yetiştirirse yani onun varlığını fark ederse hem anne-çocuk arasındaki diyalog artar hem de geleceğe yönelik korkular ve problemler ortadan kalkar. Sağlıklı bir nesil ortaya çıkar. Sağlıklı ve iyi eğitilmiş bir neslin olduğu yerde de sosyal bunalımdan söz edilemez.

Son olarak yine bir cümleyle "bir anne toplumu doğurur" diyerek eğitimin önemini bir kez daha vurgulayabiliriz. Anneliğin en büyük kitabı da herhalde iyi yetişmiş çocuklardır.w

ÖRNEK BOYA

Pazarlama

SANAYİ ve TİCARET LTD. ŞTİ.

Ömer KUL

Polisan

TOPTANCI BAYII

Merkez : Tevfikiye Cad. Fıncılar Sokak No : 2
Tel : 351 48 62 Fax : 352 56 59 KONYA
Şube : Tevfikiye Cad. No : 71
Tel : 0.332.351 11 86 KONYA

ANA-EVLAT HELALLİK ŞİİRİ

Sami ARI

Analar meziyetlidir anam sen çok çile çektin
Evlatlarını kah hoboç kah beşiğe beledin
Belki de o zamanlar bizim için ne dilekler diledin
Yinede hakkımı helal eder misin anam.

Oğul nasihat benden sıla-i rahimi unutma
Helali bil haramı yanında durutma
Çocuklar çiçektir yanında yürüde kurutma
O zaman hakkımı helal ederim evlat

Seni anlatmak için bulamıyorum bir tek kelime
Zarar gelmesin istemem saçının bir tek teline
Kötü söz söylersem eğer nalet olsun kendi dilime
Yine de hakkımı helal eder misin anam.

Sevgi küçügedir evlat saygı ise büyüğe
Kur-an sünnetten ayrılma inanmayasın büyüye
Çalış çabala silersin alın terini ter kokan gömleğe
O zaman hakkımı helal ederim evlat.

Küçükken dikedin bize basmadan fistan
Severken ninni söylerken derdin bestende yosmam
Karşı gelinmez anaya bağırırsan bile kızmam
Yinede hakkını helal eder misin anam

Malda gözün olmasın değmeyesin nazar
Bir hiç uğruna ne laf duyasın ne azar
Sadık ol dine melekler akıbetin yazar
O zaman hakkımı helal ederim evlat

Yufkadır yüreğin evlat için yarı canın gider
Tatlı konuşsun diye yedirmedi bir kez olsun acı biber
Üşenmezdin sacı kurar yapardın selemli katmer
Yinede hakkını helal eder misin anam.

Namazına dikkat et geçirmeyesin bir vakit
Lakap takma etmeyesin başkasını taklit
Bilinmeyenler üzerine kesinlikle yoktur tenkit
O zaman hakkımı helal ederim evlat.

İkibir etmez tutardık anma senin sözünü
Hatırlıyorum bazen sürmelerdin kömür gözünü
Bizsiz yemez olurdun bir salkım üzümü
Yinede hakkını helal eder misin anam.

Bir canın var Allah'tan başkasından korkma
Fakir aç iken sen sakın tok yatma
Paraya değer verip de doğru yoldan sapma

O zaman hakkımı helal ederim evlat.
Çileliydin dayandın işte budur yürek
Örerdin bazen çorap bazen de yünden yelek
Bir gün olur da yanına varırsan elimde de eğri deynek
Yinede hakkımı helal eder misin anam

Demesinler parası var atı var arabası var
Desinler bir şeyi yok ama gönüllerde hatırası var
Diyetin oğul anamın hayır duası var
O zaman hakkımı helal ederim evlat.

Şefkatlidir analar duygularda bağı yanık
Ben mışıl mışıl uyurken sen ise hep uyanık
Geleceğim bir gün yanına çingirden dolanıp
Yine de hakkını helal eder misin anam.

Zordur ödenmesi ana hakkını kolay sanma
Hayır duasın al ebeveynin intizarın alma
İtaat ta saygıda kusur edipte geride kalma
O zaman hakkımı helal ederim evlat.

Yaşlandım evlat ümidin kes gayri anandan
Ömrüm bu kadarmış beni çağırıyor yaradan
Dilini düşürmeyesin ölene dek duadan
Ben ettim sende hakkını helal et evlat

Emir Allah'ın dileklerim budur cennet mekan
Analar için değil mi bu gözlerden akan
Hepsi dünyadaydı atandı bu mezarda yatan
Ne analar ne evlatlar barındırdı bu cennet vatan

24.6.1999 Perşembe Kendi Kalemimde

Mevlana'nın Ölümsüz İnsan Sevgisi

Davut DAMGACI

Bazı insanlar düşündüğü zaman var olduğunu, bazıları, karnını doyurduğu zaman var olduğunu, bazıları zengin olduğunu zaman var olduğunu düşünür ve bunu her fırsatta söyler.

Kimisi var olmak için başkalarının düşüncelerine baskı uygular, kimisi süslü elbiseler giyerek insanlara yüksekte bakmaya çalışır, kimisi başkalarının rızkına mani olmaya çalışır, kimisi ise zengin olmak için hak-hukuk gözetmez.

İnsan düşündüğü zaman bütün insanların, düşünmek, seyredilmek, karnını doyurmak ve zengin olmak için yaratıldığını, dünyanın bu dört temel üzerine kurulu olduğunu zanneder.

Ancak insanlık tarihinde dünyanın gerçekte böyle olmadığını, insanların çok ulvi değerler için yaratıldığını, bir peygamberler birde peygamberler kadar evrensel mesajlar verebilenler anlatabilmişlerdir.

Mevlana ise peygamberler kadar evrensel mesaj verebilen eşine az rastlanan bir insandır.

Türk-İslam dünyasının yetiştirdiği iman, fikir ve sevgi adamı Mevlana, denilebilir ki yeryüzünde kendisinden en çok söz ettiren mümtaz şahsiyetlerinden birisidir. O, sevgi ve hoşgörüye dayalı evrensel tahtına "Gel ne olursan yine gel" mesajıyla oturmuştur. O, evrensel mesajlarını gönül kalemi ve aşk mürekkebiyle yazmış ve eserlerine böyle nakşetmiştir. O, ağız diliyle değil can diliyle konuşmuştur.

O yüce insan asırlar boyunca Allah'a olan sonsuz imanından doğan sevgi, hoşgörü, kardeşlik mesajını 700 yıldan fazla doğuda ve batıda bütün insanlara duyurmaya çalışmıştır.

Ünlü alim Molla Cami ise Mevlana'nın bu yönünün çok iyi tespit etmiş ve " O insan hakkında ne söyleyebilirim ki, Peygamber değildir,

amma kitabı var" demiştir.

Mevlana, dergahının kapısına "Burası aşıkların kabesidir, buraya noksan giren tamamlanır" yazmış ve "isteyin vereyim, sorun söyleyeyim, gelin kurtarayım" mesajını, Mesnevisinde ifade etmiş, adeta çırpınırcasına, insana yaraşının önce vermek olduğunu vurgulamak istemiştir. Bu görüşünü sema anında sağ eliyle alan, sol eliyle veren şekliyle göstermiş, bunun da ötesinde hayatında sağ eliyle alan ve hemencecik sol eliyle aldığını insanlara dağıtan olmuştur.

İnsanların birlik ve beraberlik içerisinde yaşamaları gerektiğini her fırsatta vurgulamış "Biz birleştirmek (vasl) için geldik, biz ayırmak (fasl) için gelmedik" demiş, birliğin ve beraberliğin gerekliliğini hayatında yaşayarak uygulamıştır.

Hiçbir ayırım yapmaksızın dini, ırkı, milliyeti, rengi, dili ne olursa olsun bütün insanları kucaklayan, insanı Allah'ın eseri, onun maddi alemdeki aksi, bir parçası olarak düşündüğü için sevgili, aziz bilen, insan sevgisini ilahi aşka dönüştüren Mevlana; etrafındaki insanların kendisine "nedir bu etrafındaki seviyesiz adamlar" diye sorduğunda "Onlar iyi ve doğru yolda olsalardı bana ne ihtiyaçları vardı" diye cevap vermiş, etrafında her türlü insanı barındırmış, bir ayağı şeriatla diğer ayağı yetmiş ili milleti dolaşır gibi bütün milletlerin takdirini kazanmıştır.

Mevlana bugün her ülkede ortaya koyduğu edebi erdemlerden dolayı her mevsim meyve veren bir ağaç gibi olmuş, bütün insanlar sabah onunla uyanmış akşam onunla yatmış, etkileyici bir düşünür olmuştur.

Onun düşünce yapısı, dünya görüşü, toplum anlayışı, güzellik felsefesi bir çok yanlarıyla çağ-

daş yaşamın bir parçası olmuştur.

Mesnevi, Divan-ı Kebir, Fi Hi Mafih, Mecalis-ı Seba, Mektubat isimli eserleriyle adeta çağdaşlığın kitabını yazmış, sevgi, hoşgörü, aşk ve insan anlayışını bazen şiirleriyle, bazen de hikayeleriyle didaktik tarzda insanlara aktarmıştır.

"Yol, nasıl yoldur? Gidenlerin ayak izleriyle dopdolu bir yol. Dost nasıl dosttur? Rey ve tedbir bakımından merdivene benzeyen, seni akıyla her an irşat edip yücelten dost" sözüyle insanların birbirlerini istikamet ve dostlukla sürekli yardım etmeleri gerektiğini bildirmiş, insanlarınbağnaz düşüncelerle uğraşmalarına karşı çıkmış,

"Ademoğlunun eğer edepten nasibi yoksa, adem değildir,

Ademoğluyla hayvan arasındaki fark edeptir,

Gözünü aç ta bak cümle Kelamullah'a

Kur'an'ın bütün ayetlerinin manası edepten ibarettir" diyerek edepsizliğe de çok güzel bir tasvirle karşı çıkmış, adeta Kur'an'ın kısa ve öz bir tefsirini yapmıştır.

İnsan sevgisine verdiği önemli eserlerinin her sayfasında ve satırında başarıyla işlemiş farklı dinlere mensup insanlar için aşkı, sevgiyi, hoşgörüü öğreten bir Şemsi Tebrizi olmuş, bütün insanları potansiyel ve yaşayan Mevlana adayı haline getirmiştir.

Batının tanınmış büyüklerinden J Scher, "Yeryüzünde Celaledin'i Rumi'den daha sevimli bir mutasavvif asla zühur etmemiştir" diyerek Mevlana'nın etkileyciliğini açıkça ortaya koymuştur.

Mevlana'nın oğlu Sultan Veled "Mevlana için; Mesihlerin" o bizim İsamız, "Musevile-

rin "O bizim Musamız" mü'minlerin de 'O bizim Nurumuz" dediklerin belirtmiş, Mevlana sevgisinin daha 13 yy. bütün insanları kuşattığını ifade etmiştir.

Mevlana'nın cenazesinde müslümanların yanında Yahudi ve Hıristiyanların da gözyaşlarıyla katıldıkları görülünce onun büyüklüğü bir kez daha ortaya çıkmış, o insanlara Mevlana'nın cenazesine gelmelerinin sebebi sorulunca "Biz İsayı ve Musayı ondan öğrendik, onun için geldik." diye cevap vermişler, onun evrensellik açısından kıyamete kadar sönmeyecek sevgi, hoşgörü ışığından etkilenmişlerdir.

Küçük yaşlarda evlerinin damında birkaç yabancı çocukla oynadığı esnada çocuklardan birinin bir damdan diğer dama atlama teklifine "Bu kedi ve köpeklere yakışır bir davranıştır, şayet canınızda kuvvet varsa gelin göklere uçalım" demiş daha o günden göklere uçma teklifiyle hakka kavuşmayı vurgulamış, bunun için ölüm gecesine düğün gecesi adını vermişti.

Çünkü o hayatı boyunca sözleri ve davranışlarıyla yaratandan ötürü yaratılana iyi davranmayı kendine şiar edinmiş, insanların kalplerine naksettiği sevgi ve hoşgörü mesajlarıyla artık ölümsüz olmuştur.

BAĞCILIK

Mehmet Akif AYCI

Ülkemiz bağcılık yönünden zengin ülkeler arasındadır. Türkiye iklimi bağ yetiştirmeye oldukça elverişlidir. çok eski tarihlerden beri bağcılığın geniş alanlarda ziraati yapılmaktadır. Ülkemizde 850 bin hektarlık alanda bağcılık yapılmaktadır.

Bağ dikilecek alanlar önce pullukla derin bir şekilde işlenmelidir. Bağ kurulacak alanlar önceden bağ ise bu alana yeni bir bağ kurmadan önce 3-4 yıl buğday, yonca vb ürünler ekilerek iyileştirmemiz gerekir. Böylelikle dinlenmiş olan toprak verimli bir hal alır. Ayrıca eski çubukların yerine yeni çubuklar dikilmemeli bir başka yere dikilmelidir. Bağ kurmada köklü ve köksüz asma çubukları kullanılmaktadır. Köklü çubukların tutma şansının yüksek olması nedeniyle daha fazla olumlu sonuç vermektedir. Floksera denilen zararlının yaygın olduğu yerlerde mutlaka Amerikan asma çeşidinin kullanılacağını tesbit için toprak analizleri mutlaka yaptırmak gerekir. Bazı kuruluşlar aşılı-köklü Amerikan asma fidanları satmaktadırlar. Bölgemizde mutlaka Amerikan asmaları kullanılmalıdır. Hastalıksız bölgelerde bol ürün veren asmalardan çubuklar tarlaya dikkilebilir.

Hazırlanan köklü veya köksüz asma fidanlarının dikimi yapılırken belli aralıklarla dikilmelidir. Dikim için işaretlenen yerlerde sonbahar 50-80 cm derinlikte 40-50 cm genişlikte çukurlar açılır. Kışları ılık geçen yerlerde çukurlar sonbaharda, sert geçen yerlerde ise ilkbaharda açılır.

Dikim ilkbaharda yapılır. Aşılı ve köklü fidanlara dikimden önce dikim budaması yapılmalıdır. Zedelenmiş ve hastalıklı kökler kesilir. Gövdenin yanlarından çıkan yan kökler ise dipten budanır. Tepe sürgünlerinden en kuvvetli bir tanesi bırakılarak 2-3 göz üzerinden budanır.

Bağların dikimi yapıldıktan sonra ilkbahar yağışlarını takiben toprağın işlenmesi gerekir. Böylece yağan yağmur suları toprakta tutulmuş olur. Bundan sonra yabancı otları öldürmek ve toprağın havalanmasını sağlamak için çapalama(tımar) yapılır. Yeni kurulmuş bağlarda ara ziraati yapılabilir. Örneğin kıraç bölgelerde kavun karpuz yetiştirilebilir.

Dikilen bağların çabucak gelişmeleri için azotlu gübrelerle gübrenilmeleri gerekir. Her çubuk anacının dibine 100 g amonyum sülfat verilmesi yeterlidir. Diğer taraftan çiftlik gübresi iyi bir azot kaynağı olduğundan 2-3 yılda bir dekar 2-4 ton yanmış çiftlik gübresi verilmesi önerilmektedir. Bu gübrenin sonbahar yağışlarının sonunda yani bağ bozumunda verilmesi gerekir. Sonbaharda yapılacak toprak işleme ile verilen gübre muntazam bir şekilde toprağa karıştırılmalıdır. Amerikan asmaları ile kurulan bağlar kuvvetli topraklarda kurulmuşsa, ikinci yıl aşılabilenmektedir. Zayıf topraklarda ise aşılama ancak 3-4 yıl sonra yapılabilenmektedir.

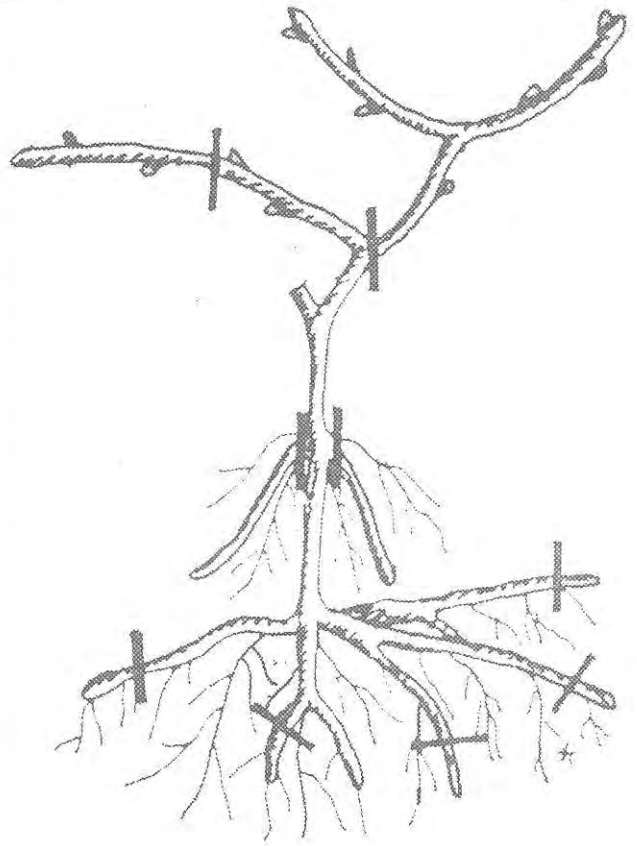
Aşılacak üzüm çeşitlerinden ilkbaharda asmalara su yürümeden önce çelikler kesilerek yarma aşısı yapılır. Aşı ya-

pılabilmesi için anacın kafi derecede kalınlaşması gerekir. Aşı toprak yüzeyi yüzeyinden 5 cm yukardan yapılır. Aşımın ilk yılında yeni sürgünün iyi gelişmesini sağlamak için aşı sürgünün üzerinde oluşan sürgünler kesilip atılır. Anaç sürgünlerinin dip kısmında oluşan sürgünler diplerinden budanır. Şekil budaması ise aşılama yılı sonunda yaprak dökümü ile asmalar uyanıncaya kadar yapılır. Soğuk ve kurak bölgelerde asmalar alçaktan taçlandırılır. İstenen şekli vermek için ilk yıl kuvvetli bir sürgün bir göz üzerinden budanır. İkinci yıl ise iki göz üzerinden budanarak iki kol oluşturulur. Üçüncü yıl ise her bir kol ikişer göz üzerinden budanarak dört kollu bir kase şekli oluşturulur.

Mahsüldar bağların budanmasından salkımların nerede teşekkül ettiğinin bilinmesi gerekir. Salkımlar genellikle yeni sürgünlerin üzerinde oluşur. Bazı çeşitlerde dip gözleri mahsuldar sürgünler verdiği halde bazıları yedinci ve onbirinci gözlerden ancak mahsul sürgünleri meydana getirmektedir. Bu itibarla ya sürgünlerin hepsi 1-2 gözden veya bazısı kısa bazısı uzun olarak karışık bir şeklide budama yapılır. Budamayı ilkbaharda donlar geçtikten sonra yapmak gerekir. Yazın meydana gelen ana sürgün etrafındaki lüzümsüz sürgünler budanarak fazla besin ve su kaybını önlemiş oluruz. Ayrıca çok sık salkımlar seyreltilerek daha kaliteli üzüm elde edilmektedir.

Hazırlayan:
Mehmet Akif Avcı
S.Ü. Ziraat Fakültesi

**NOT: Gelecek sayımızda
bağlardaki hastalık ve
zararlılar hakkında
bilgi vermeye çalışacağız.**

Asma fidanlarında dikim budaması

**YILDIZHAN
KARDEŞLER**

Manifatura - Tuhafiye - Konfeksiyon

*Mustafa ve Metin
YILDIZHAN*

Modern Vakıflar Çarşısı Giriş Kat No: 21
Tel : 350 39 37 KONYA

◆ S A R S I N T I ◆

Erlerdi, yurtlardı gözüme'nü nuru
Görmeden bahar, hazanı geldi
Yapılanlar sinelerin sürünü
Yapan yaptı, şimdi bozan geldi.

Gül bahçesinde bir muson rüzgarı
Kırağı korkusu bülbülün zarı
Tadınabın hiç kalmamış kararı
Bu işinde artık mizamı geldi

Saksıda güllerim buruşup gitmiş
Hızır-Şyâs bir dem buluşup gitmiş
Sahar yamaçlarda konuşup gitmiş

Size Azrail'in ezanı geldi
Kafının önünde sanki bir son gün
Simsiyah örtüler, ışıklar ölgün
Enbiya, erliya yurduna süngün

Bana ne arkada kalan dünyadan
Gözlerime büyü yalan dünyadan
Benim için her zaman nalan dünyadan
Bir gerçek alemin fizanı geldi.

(ALINTI)

Hazırlayan : M. Akif AVCI

YEŞİLE KOŞAN TÜRKİYE'DE YARGITAY ORMANLARI

Dr. Aydın Özkul

Yargıtay Dokuzuncu Hukuk Dairesi Başkanı

İç Anadolu Bölgemizde yer alan Eskişehir, 1960'lı yılların sonunda ülkemizin genel düzeyinin oldukça üzerinde, mamur ve hareketli bir il görünümünde başarılı sonuç alan bir futbol takımına da sahip Eskişehir Sporla böylece Eskişehir'in sesi yalnız yurtta değil yurtta değil yurtdışında da duyulmakta, sık sık kendisinden söz edilmekte. İşte Eskişehir'in bu şaşalı günlerinde büyük bir coşku ve heyecanla hakimlik mesleğine başlıyor ve böyle bir ilde görev yapacağım için sevinçten adeta uçuyorum. Meslek hayatıma başladıktan kısa bir süre sonra bir hırsızlık olayı nedeniyle merkeze bağlı Uludere köyünde keşif yapmamı imkanı bulacağım için merak için merak içindeydim. Aracımız bir dere kenarını takip ederek düz araziden sırtını tepelere dayamış olan köye doğru ilerlerken gördüğüm manzara karşısında hayretler içinde kaldığımı bu gün gibi hatırlıyorum, bir köy için düşünilemeye-

cek kadar geniş düz bir artazi yer yer sararmaya yüz tutmuş buğday tarlaları...Kıvrıla kıvrıla köy yönünden Eskişehir'e doğru akan dere kenarlarında söğüt yada kavak cinsinden bir ağacı göre bilmek için dahi dikkatle bakmak gerekiyor, köyün evleri arasında görünen seyrek meyve ve kavak ağaçları dışında o muazzam arazide ve dağların sırtlarında bir tek yeşile rastlamak mümkün değil.

Keşif tamamlandıktan sonra Cumhuriyet Savcısı ile bilirkişi olarak götürdüğümüz komiser arkadaşla yanımızda bulunan muhtarla görüşerek köy hakkında konuşmak istediğimi söyledim. İlk okulun elli metre karşısındaki hafif meyilli bir yere oturduktan sonra konumu ve görünümü bu kadar güzel olan bir köyün topraklarının niçin boş bırakıldığını sordum. Rahmetli muhtar köyde hayvancılıkla geçindiği için dağlarda büyük ve küçük baş hayvanların otlatıldığını düzlüklerde de görüldüğü gibi buğday arpa gibi ürünlerin ekilip biçildiğini söyledi. Bunlarla yetinilemezdi, Köy gerçekten ağaca susamış olup bizlere adeta "Ne olur beni böyle çıplak ve terkedilmiş bir şekilde bırakmayın" diyordu.

Muhtardan köyün topraklarını da beraberinde götüren dere kenarlarına kavak dikilmesine müsaade edilmesi sözü aldım.

Toprak önemli arazi müsait olduğu için fazla bir koruma istemiyordu. Etrafını çevirmek için tel temini ve bunun taşınması sorununu çözebilmek için çareler ararken aklıma şeker fabrikası geliverdi. komiser arkadaşla fabrika müdürünü ziyaret ederek yardımlarını rica edince bize fabrika arazisinde bulunan hurda tel ve demirleri alabileceğimizi bu desteğin bir vatan görevi olduğunu söyleyince kendimi adeta yıllarca doktora öğrenimim sırasında bulunduğum İsviçre'de hissettim. Demek ki benim ülkemde de zamanı gelince kırtasiyeciliği bir kenara bırakıveren yurduna hizmete kendini adan kamu yöneticileri mevcutmuş.

Malzemenin taşınması için de mühimmat deposu komutanını ziyaret ettik. Bize bu davranışımızdan dolayı kuş teşekkür etmekle kalmayıp bir araç tahsis edebileceğini söyleyince, ne kadar sevindim.

ğimizi izah etmekte güçlük çekiyorum. Bütün bunlardan sonra , Eskişehir Orman Bölge Müdürlüğünden 10 bin kavak ve 9100 çam fidanı temin ederek bunları belirlenen yerlere 1970 yılı Şubat ayında dikmeyi başardık. Köy halkının da üzerine düşen görevi planlanan biçimde gerçekleştirmiş olması dikim işinin zamanında yapılmasını sağlamış oluyordu.

Müteakip yıllarda da köyün muhtelif yerlerinde kavaklık ve çamlıklar kuruldu. Gerçekleştirilen bu hizmetler Eskişehir'de il çapında yankı buldu. Cumhuriyet'in 50.kuruluş yıldönümü etkinlikleri çerçevesinde Uludere pilot köy seçilerek 600 dönümlük arazi üzerinde toplu meyve fidanlığı tesisi kararlaştırıldı. Böylece çalışmamızın ikinci safhasında on bin meyve fidanı dikildi. Hizmetin bundan sonraki aşamasını da il jandarma komutanlığı ve emniyet müdürlüğünün 1974 yılından itibaren ayrı, ayrı çamlıklar kurması oluşturuldu.

Ülkemizde başlatılan güzel teşebbüslerin zaman zaman sonlarının getirilmediği bilinen bir gerçek. Böyle olumsuz bir tabloyla karşılaşmamak için ağaçların sulanması ve korunması konularında köylüyle diyalog sürdürülmüş ve çalışmalar takip edilmisti. Nitekim bu yıl 30 yaşlarına basan ağaçların beldeye kazandırdığı maddi ve manevi zenginlik ,bir süre önce köylünün düzenlediği bir şenlikle kamunun hizmetine sunulmuştur.

Eskişehir Uludere örneği ,yargı çevresinde de yankı bulmuş ve benzeri hizmetlerin yurdumuzun öteki yerlerinde de gerçekleştirilebileceği görüşü , hakim ve savcı arkadaşlarımız tarafından paylaşılmıştı. 1990 yılı Ağustos ayında tatilimin bir bölümünü geçirmek için memleketim Konya-Hadim 'de bulunduğum sırada yaşı seksenin üzerinde olan bir komşumuz, ilçe merkezine 8-9km mesafede bulunan "kavaklar" mevkiinde kendi imkanlarıyla yaptırdığı çeşmeleri göstermek istediğini söyleyince, birazda hava almak amacıyla eşim ve babamla birlikte ona katıldık. 1700 metre yükseklikteki bu vadinin her yerinden sular kaynadığı

halde birkaç yüzyıl öncesi tamamen kavaklık olduğu anlaşılan bölgede yaşlanmış birkaç kavaktan başka bir ağaç kalmamıştı. İkinci vakti olma sına rağmen güneşten yanmış, gölgesinde kalabileceğimiz bir ağaç bulmakta zorlanmıştık. Burada bir şeyler yapabilmek için kendi kendime düşünmeye başladım ve cebimden beş bin lira çıkararak babamdan ve eşimden de 5'er bin lira istedim ve böylece kurulacak yeni bir orman için fon oluşturmaya çalıştım. Ziraat olan ilçe Belediye Başkanı'nın ağaca duyarlı olduğunu biliyordum. Konuyu kendisine açınca, büyük bir memnuniyetle bizi destekleyeceğini söyledi. Artık iş fidanları bulmaya kalmıştı. Bunun için Orman Bakanlığı Ağaçlandırma ve Erezyon Kontrolü Genel Müdürlüğü'ne giderek Genel Müdür Yardımcısı Sayın Necati Uyar'la görüştüğümde, bana aynen "Siz bize bu şekil de gelerseniz bizde size elimizden gelen yardımı yapmaya hazırız" diyerek , bir kamu görevlisinden beklenilecek en olumlu cevabı almış oldum. Bu girişim ve gelişmeler sonucunda 1991 yılı Nisan ayının ilk haftasında Hadim-Kavaklar'da çam sedir, kavak, ceviz, akasya, ığde, söğüt, kiraz, dut, ardıc gibi 15 türden 25.000 ağaç dikilmesi sağlandı ve fidanlığa Hadim Belediyesince "Yargıtay Botanik Bahçesi" adı verildi. Yargıtay Başkan ve Üyeleriyle Tetkik Hekimlerinden temin edilen 4.305.000 TL gibi cüzi bir katkı ile sadece hotanik bahçesi kurulmuş olmayıp , Sayın Necati Uyar'la yapılan görüşmeler sonunda ilgili kamu kuruluşlarının plan ve programları çerçevesinde 1992 yılında Hadimde bahçe sahiplerine 135.000 adet ceviz fidanı parasız verile-

rek diktiler mesi de gerçekleştirildi. Bunun ardından , 1993 yılında Belediye Başkanlığının teşebbüsleri ve gayretleri sonucu 20.000 kiraz fidanı da halka dağıtıldı. Bu faaliyetler sonucudur ki bu gün Hadim'de kirazcılık konusunda büyük bir başarı sağlanarak ilçeye 5-6 km mesafede olup kuru otların toplanmasından başka bir işe yaramayan Kara-

bük mıntukasının tamamı kiraz bahçeleri ile donatıldı.

Bu çalışmalar sonucunda Hadim'de hatıra ormanları kurulması geleneği de sağlanmış ve böylece ünlü hukukçulardan ikisi adına üç ve ayrıca bir başka hemşehrimiz içinde bir adet olmak üzere dört hatıra ormanı kuruldu.

Yargıtay mensuplarından toplanan birer fidanlık paralarla önemli işlerin yapıldığının ilgili çevrelerce gözlenmesiyledir ki , daha başka yurt köşelerinde hatıra ormanları kurulması birbirini izlemiştir. Bu çerçevede olmak üzere 1991 yılında Hadim'de görevli iken botanik bahçesi kurulmasına bizzat iştirak etmiş olan hakim arka daşımızın Malazgirt'e atanmasından sonra, Yargıtay ağaç fonun desteği ve Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Genel Müdürlüğü'nün katkıları ile 1993 yılından itibaren Malazgirt'te "Yargıtay" adı altında 3 hatıra ormanı kurulması sağlanmıştır.

1993 yılında Yargıtay'ın kuruluşunun 125. yıldönümü anısına Sincan'da Kepir mevkinin Orman Bakanlığı ve Yargıtay mensuplarının iştiraki ile cam, sedir, akasya, akçağaç vs. türlerden olmak üzere 12.000 fidandan oluşan bir hatıra ormanı kurulması gerçekleştirilmiştir. Ayrıca 1992 yılında Çayyolu Köyü'nde ve 1998 yılında Yargıtay'ın ku-

ruluşunun 130. yıldönümü etkinlikleri arasında Aydın Köy'de "Yargıtay Hatıra Ormanları" kurulmuştur.

Yargıtay ormanlarının yurt sathı yayılması üzerine Yargıtay başkan ve üyelerinden pek çoğu kendi memleketlerinde de bu tür eserlerin gerçekleştirilmesi temenni ve isteklerinde bulunmuş, böylece Malatya-Darende, Erzincan-Kemaliye, Isparta-Senirkent, Ağrı-Taşlıçay, Niğde ve Erzurum'da Yargıtay hatıra ormanları kurulmuştur.

Bu tatlı heyecanın seline kapıldıktan sonra hizmet zincirine yenilerini eklemek için gerekçe bulmakta zorlanılmıyor. Nitekim cumhuriyetimizin kuruluşundan sonra Yargıtayın ilk kez Eskişehir'de görev yapmış olması dikkate alınarak, Ankara'dan Eskişehir'e girişte Kanlıpınar Köyü'ndeki DSİ göleti etra-

fında oluşturulan ormanlık alanda 1994 yılında "Yargıtay Ormanı" ; ünlü hukukçu Prof. Dr. Kemal Oğuzman adına Galatasaray Üniversitesi Rektörlüğü, İstanbul Barosu Başkanlığı ve Yargıtay Başkanlığının ortaklaşa girişimleriyle İstanbul Silivri'de "Kemal Oğuzman Hatıra Ormanı" oluşturulması bunun en güzel örnekleridir.

Yargıtay 9.,10.ve 21.Hukuk Daireleri Başkan ve Üyeleri'nin Zonguldak'ta yaptıkları mesleki gezileri sırasında, taşkömürü maden ocaklarında 500 metre derinlikte büyük bir özveri ile çalışan maden işçilerimizin anısına Yargıtay İş Daireleri olarak bir hatıra ormanı kurulması görüşü benimsenerek 1998 yılı sonunda bu da gerçekleştirilmiştir. önümüzde ki yıllarda da bu meşalenin sönmeden elden ele taşınacağı inancındayım.

Yargıtay hatıra Ormanlarının hikayesini bu kadar detaylı anlatmakta ki amacım her insanda varolduğuna inandığım doğa sevgisinin harekete geçirildiğinde nelerin gerçekleştirebildiğini ;küçük maddi katkıların birikimi ile ne büyük işlerin başılabildiğini örneklemektir. Temennim .bu çalışmanın toplumun her kesimine mal olması ve güzel yurdumuzun en yakın gelecekte layık olduğu yeşillige kavuşmasıdır.

BİZİM TÜRKÜLERİMİZ

Yüce da(ğ) başında kar belik belik
Esme sahar yeli, ciyerim delik.
Çokca muhabbetin sonu ayrılık.
Aglama sevdüğüm, adet böyledir.

Yüce da(ğ) başında bir belik kar idim.
Yıl estikce ılgıt ılgıt eridim.
Ezel senin yarın ben idim.
Şimdi gelenlerden bakan ben oldum.

Ezel ezel yümseklerden uçarken
Deniz derya demez da(ğ)lar geçerken
Karada menzilin aldın mı gönül?

Sahar yili, her yillerin başısın,
Ogrun ogrun yare selam daşırsın,

Aç beyas gerdanin, benler üşüsün
Gerdanda benlerinin say, sahar yili.
Aman, sahar yili, seni pek överler sen sakın
Yarime bir name yazayım, ver, sahar yili!

Elif'i sorarsan Beyda(ğ)'ini aşdı.
Gara ciyerlerim gaynadı coşdu.
Elif'i sorarsan yaylaya göşdü.
Yaylada sevdüğüm aklıma düşdü.

Elif'in obası Türkmen obası,
Gaterlenmiş Elif'in mayyası,
Gaterde mayyalar zil döğüp gider.
Açı vermiş ak gerdanin benlerini yel döğüp gider.

Hadımlı Mevlüt

HABERLER

HABERLER

VEFAT EDENLER

D
A
K
I
K
A

Konya'da ki hemşehrilerimizden Aziz Altan'ın hanımı Şerife Altan vefat etmiştir. Kendisine Allah'tan rahmet ailesine başsağlığı diliyoruz.

Cennet VAROL

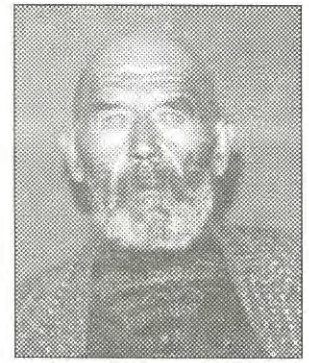
Ayşe BİRCAN (Deli Hasan Mehmet'in Eşi)'in cenazesi mezarlığa taşınırken.

Mustafa VAROL

**İsmail DERE
(Çetburun İsmail)**

**Mahmut SEMERCİ
(Gök Mahmut)**

→
**Doktor
Hasan**

Evlenenler

- * Ahmet Arslan (Hüsem Ali'nin oğlu)- Gülbeyaz Eşsiz (Mehmet Eşsiz'in kızı)
- * Zeki Güven (Acıbiberin oğlu)- Fadime Yerlikaya (Hasan Yerlikayanın kızı)
- * Hidayet Balci (Yaşar Balcının oğlu)- Ümmü Çakmak (Bozkır Üçpınardan)
- * Sami Tömürlenk (Takavir Yusufun oğlu)- Fatma Ergül (Garagülle Veli'nin kızı)
- * Memiş Dere (Mehmet Dere'nin oğlu)- Leyla Yıldırım (Hacı Ali Yıldırım'ın kızı)
- * Mehmet Karaca'nın oğlu - Zeybek Hasanın kızı ile
- * Bayram Topkara (Ali Topkara'nın oğlu)-Fatimana Uysal (Mustafa uysal'ın kızı)
- * İsmet Yerlikaya (Hasan Yerlikaya'nın oğlu)-Asiye Uçar (Eşenlerli Kerim Uçar'ın kızı)

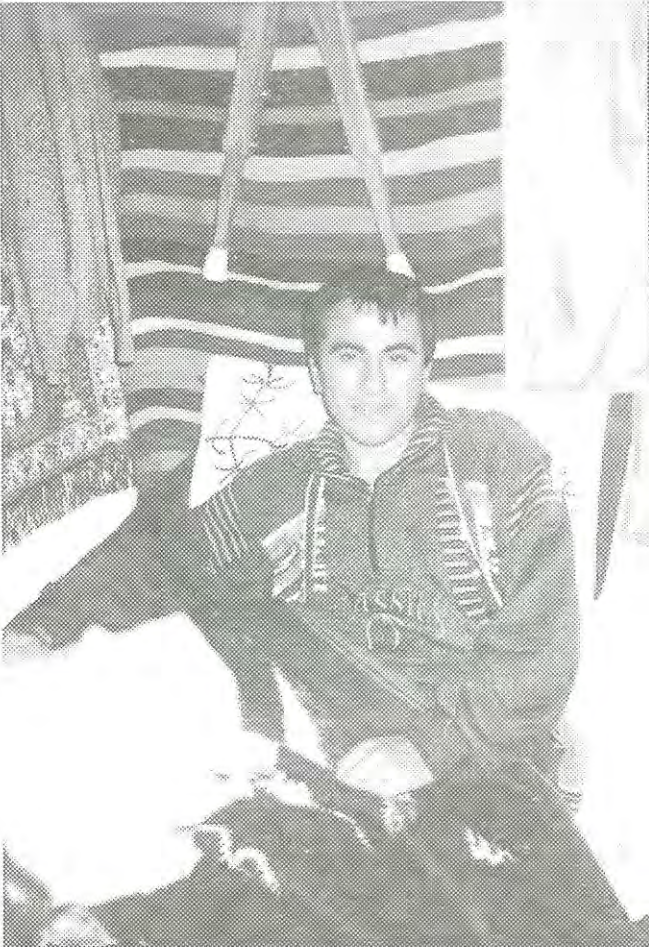
DUYURU

Üniversitede okuyan
öğrencilerimizin dergilerini
gönderebilmemiz için
kendilerine ulaşabileceğimiz
bir adresi ve oluşturacağımız
albüm için birer tane vesikalık
fotoğraflarını bir an önce
Çetmililer Eğitim Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı
Merkezinə göndermeleri
önemle rica olunur.

ADRES : Rampalı Çarşı

2. Kat No : 186

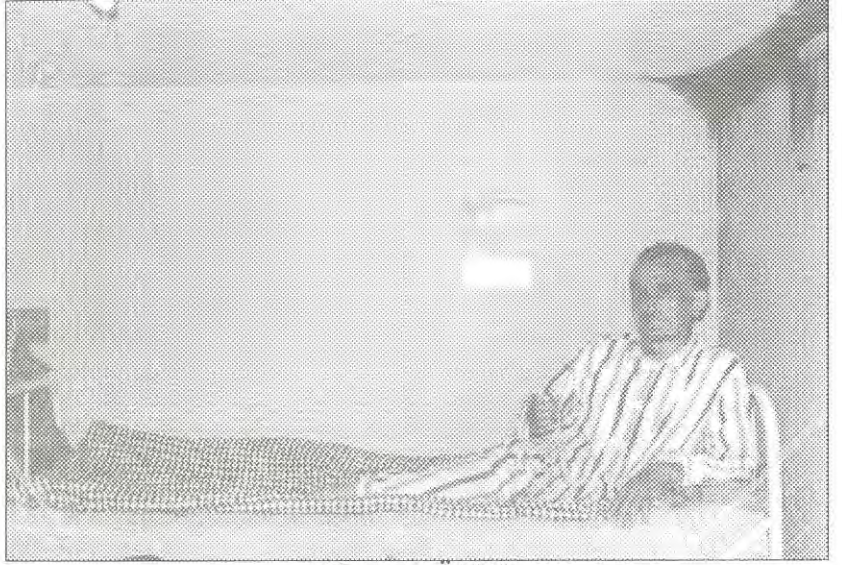
MERAM/KONYA

Çetmililer Günü'ne gelirken trafik kazasında bacağı kırılan ve hala evinde yatan Emin BAKDEMİR'e geçmiş olsun dileklerimizi sunuyor ve bir an önce sağlığına kavuşmasını diliyoruz.

Ahmet YEŞİL

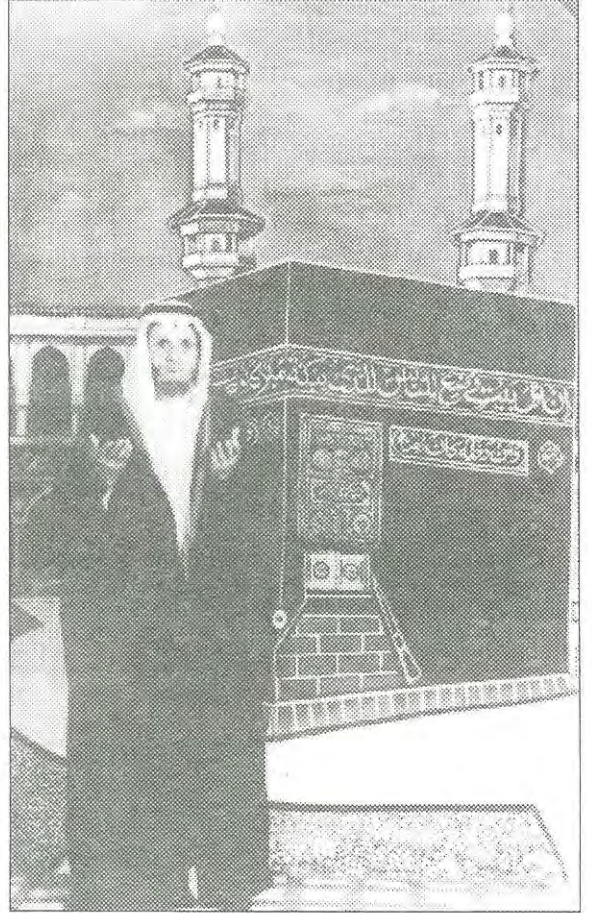
Ahmet ÖZEL

*"Artık demir almak günü gelmişse zamandan
Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan..."*

*... Bi çare gönüller ne giden son gemidir bu,
Hicranlı hayatın ne de son matemidir bu.*

*Bir çok gidenin her biri memnun ki yerinden,
Çok seneler geçti dönen yok seferinden."*

Yahya Kemal BEYATLI

İmam

Mümin
ÖZGÜL

Mustafa
TASLAK

HAKAN

Tuhafiye - Konfeksiyon

*Kazak
Gömlek
Buluz ve
Her Türü Triko
Çeşidi
Mevcuttur.*

Muzaffer BALCI

Kapu Camii Kibleşi
Dülgerler Sokak No : 46
Tel : (0.332) 351 93 68 **KONYA**

*Değerli Hemşehrilerimiz
göndereceğiniz resim, şiir, hatıra v.b.
yazılarınız için;*

ADRES

**Rampalı Çarşı Kat: 2 No : 186
Meram/ KONYA**

BALCILAR

TÜP

ABONE NO.

KONGAZ BAŞ BAĞLI
Karaman Yolu
Çatalhöyük Mah. 911 B **KONYA**

Tel : 359 14 23

Cep : 0.532.

678 58 12

**HER NEVİ
TÜP BULUNUR**

SARRAF

ALTUNTAŞ

Mehmet Altuntaş ve Oğulları

★ SET TAKIMI

★ BİLEZİK

★ KÜPE

ve

★ KOLYE

★ YÜZÜK

★ SAAT ÇEŞİTLERİ

Tevifikiye Cad. Kapu Camii Yanı No : 56 Tel : 351 16 60 **KONYA**

2. CİLT İÇİNDEKİLER

7. SAYI

Selam İle/Hüseyin Alp ÖZEL	2
Olmazsa Olmaz/Kerim BOZDAĞ	3
Bilgiler Belgeler	4
Fitne ve Tefrika/Mehmet BALCI	5-6
Ganioglu/Hüseyin VAROL	7-8
Haberler	8
Sana Herşeyi Söylemeliydim/Ahmet AKA	11
Çanakkale Şehidinden Bir Şiir	12
Dr. Ali Özel' Başbaşa/2	13-14
Ayyat Ailesi	15-16
Göbüt Ali'sine Taziye	17-18
Ropörtaj/Mustafa ÖĞÜT	19-20
Ropörtaj/Erol BOZDEMİR	21-22
Asarecik Ağladı/Alı ASLAN	23
Meyvecilik/M. Akif AVCI	24-25
Sağlık/Dr. Ali ÖZEL	26
Su/S. İzzet ÇAĞLAR	27
Okuyucularımızla Başbaşa	28
Çetmi'nin Sesi/Ahmet KUŞ	29
Çocuk Sayfası	30
İçimizden Biri/Alı ÖĞÜT	31
Geçmişimiz	32

8. SAYI

Selam İle/Hüseyin Alp ÖZEL	2
Belediyecilik/Kerim BOZDAĞ	3
Bilgiler Belgeler	4
Sadakat ve Samimiyet/Mehmet BALCI	5
Vatan Uğruna Garip Kalanlar/ Mehmet KARACA	6
Haberler	7
Çalı Dergisi	8
Çetmi ve Çipniler/Ahmet BALCI	9
Söz Taşryıcının Kötülüğü	11
İslamda Kadının Yeri/Pınar USLAN	12
Hüseyin Karaduman'la Söyleşi	13-14
Mehmet Balci ile Söyleşi	15-16
Yusuf Yerlikaya ile Söyleşi	17-18
Sağlık/Dr. Ali ÖZEL	19
Hatıra/Ahmet Yeşil	20-21
Yeşil Ailesi	22
Menderes'le Görüşme/Dr. Ali ÖZEL	23-24
Yayla Göçü/Mehmet Şevik	25-26
Okuyucularımızla Başbaşa	27
Ölçüler/S. İzzet ÇAĞLAR	28
Ekonomimizin Can Damarları Tarım ve Hayvancılık/Y. Yerlikaya	29
Çocuk Sayfası	30-31
Geçmişimiz	32

9. SAYI

Selam İle/Hüseyin Alp ÖZEL	2
Çetmi'nin Sesi/Kerim BOZDAĞ	3
Çepniler/Faruk SÜMER	4-6
Bir Türküdür Çetmi	7-11
Çetmi/İbrahim DUVARCI	12
Ulu Bir Çınarın Göçüştü / Hüseyin VAROL	13-14

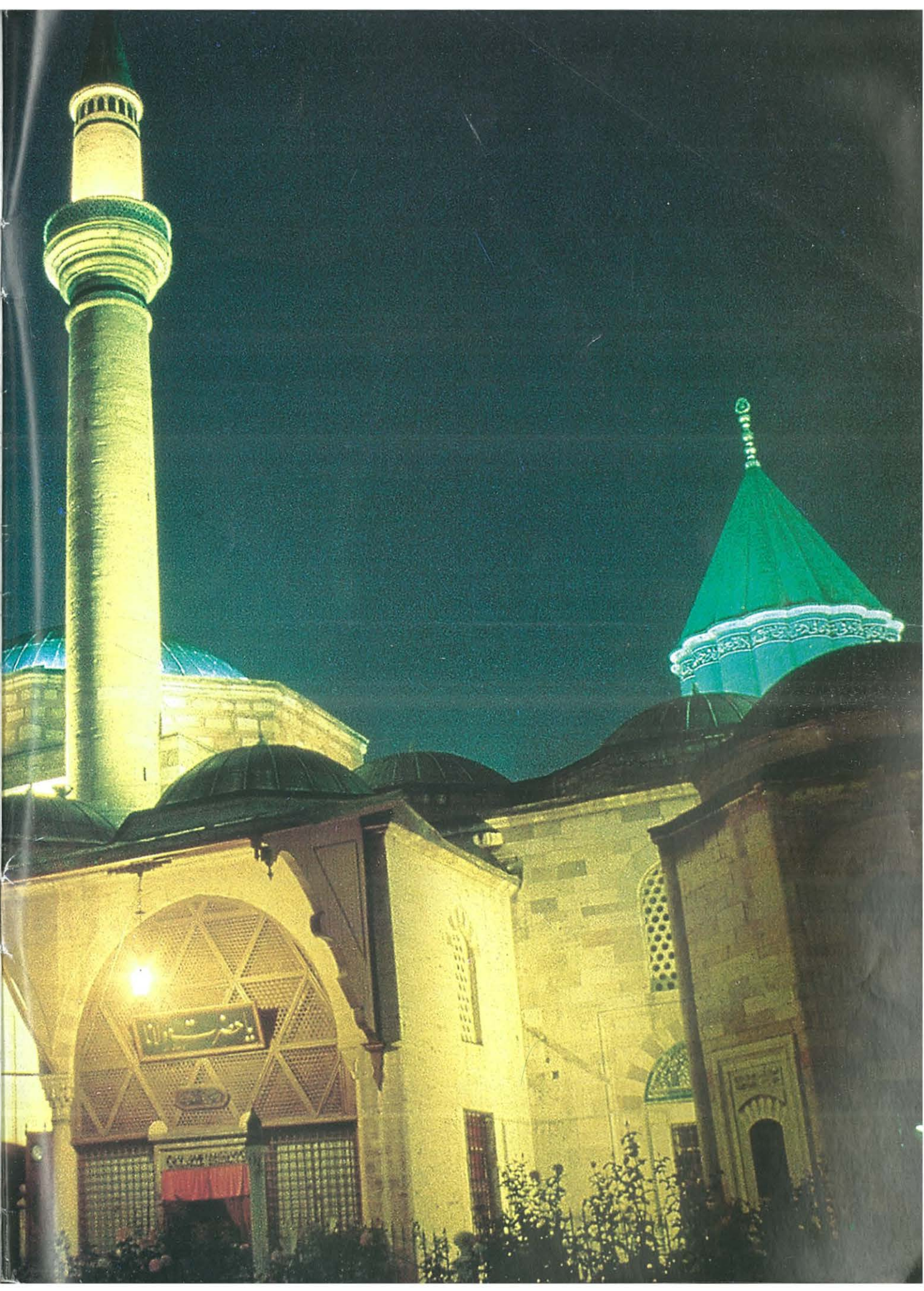
Seçimlerin Ardından/Mehmet BALCI	15
Karşı Saldırı/Dr. Ali ÖZEL	16-19
Arabesk/Hakan YAMAN	20
Okuyucularımızla Başbaşa	21
Haberler	22
Çetmi'nin Sesi (Şiir)	23
Çocuk Sayfası	24-25
Kızamık/Dr. Ali ÖZEL	26
Hadimi Hazretleri	27-28
Öğretmen Bey (Hikaye)- Necip Fazıl Kısakürek	29
Çetmi'nin Sesi (Şiir) - Niğmetullah UÇAR	30
Çetmi/Hacer DAĞDELEN	31
Geçmişimiz	32

10. SAYI

Dostuğa Çağrı - Mehmet BALCI	2
Durum - Kerim BOZDAĞ	3
Ya Şimdi, Ya Hiçbir Zaman - İbrahim DIVARCI	4
Ahmet BAYRAM	5-7
H. Ali'den Kurtuluş Tavsiyeleri	8
Geçmiş Bir Olay - Mehmet ŞEVİK	9-10
İçimizden Biri - Abdurrahman KARADENİZ	11
Haberler	12
Dost Bir Tebessüm - Gökhan YAMANGÜL	14-15
Şefkat Kapısı	16
Bu İnkılabın Kadınları - N. Fazıl KISAKÜREK	17
Hatıra-Dr. Ali ÖZEL	18-19
Balcı Ailesi	20-21
Verem - Dr. Ali ÖZEL	22
Türk Müziğine Son Darbe - Hakan YAMAN	23
Sizin Fotoğraflarınız	25
Çetmi'ye Özgü Yemekler	26
İzlenimler-Hasan BOZDAĞ	27
Avcıdan Avcıya-Mehmet KARACA	28
Çocuk Sayfası	29-30
Ölüm	31

11. SAYI

Selam İle	2
Çetmi'nin Sesi	3
Osmanlıyı Doğru Anlamak	4
Batılalaşmaya Reddiye	5-6
Veresiye (Hatıra)	7-8
Antalya'dan Dönüş	9
Çeşme Başında	10-11
Günler Anı Eridir	12-13
Hatıra	14-15
İçimizden Biri	16
Berd Gazası	17-18
Özledim	19
Akkoca Ailesi	20-22
Sağlık	23
İmam Şemil'den Vecizeler	24-25
Ali Ustaya	26
Çetmililer Antalya Tel. Numaraları	27-32

ROTATİF

MATBAACILIK VE AMBALAJ SAN. TİC. A.Ş.

1987 yılından bu yana ülkemiz ve dünya ambalaj sektörüne hizmet vermekte olan Rotatif Ambalaj A.Ş., Ankara - Adana çevreyolu üzerinde 10.000 m2 arazi üzerinde kurulu bulunan modern fabrika binası ve sosyal tesisleri ile bir kompleks özelliğini taşımaktadır.

Bir adet altı renk, bir adet dört renk tıfdruk baskı makinası, solventsiz laminasyon makinası, üç adet dilmek makinası ve bu makinalara tamamlayıcı ünitelerden oluşan makina parkı çağın gerektirdiği bütün teknolojik özelliklere sahiptir.

Rotatif Ambalaj başarısının ancak ekip çalışması ile mümkün olacağı prensibini benimsemiş, idari personelden imalata, imalattan satışa kadar tamamı ile profesyonel bir kadro kurmuştur.

Üretim konusunu teşkil eden; bisküvi, kraker, çikolata, gofret, kuruyemiş, bakliyat, helva, kurukahve ve şekerleme ambalajlarını uzman personeli, modern makina ve teçhizatı ile dünya standartlarında üretmektedir.

ADRES : Ankara-Adana Çevre Yolu 4. km. KONYA/TÜRKİYE

Tel : +90.332.355 44 90 (10 Hat) Fax : +90.332.355 45 76 - 355 45 77